

การแต่งกายของผู้หญิง : ข้อเรียกร้องสู่การ
ปรับปรุงและทบทวน
[ไทย – Thai – تايلاندي]

ยูสุฟ บิน อับดุลลอฮ์ อัล-อะห์มัด

แปลโดย : อิสมาอีล บินกอซิม

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : www.saaid.net

2013 - 1434

IslamHouse.com

لباس المرأة : دعوة للتصحيح والمراجعة

« باللغة التايلاندية »

يوسف بن عبد الله الأحمد

ترجمة: إسماعيل بن قاسم

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: موقع صيد الفوائد

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

การแต่งกายของผู้หญิง : ข้อเรียกร้องสู่การปรับปรุงและทบทวน

บทนำ

แท้จริงมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ เราขอสรรเสริญ เราขอความช่วยเหลือ เราขอภัยโทษต่อพระองค์ เราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของตัวเอง และการกระทำของเรา ผู้ใดที่อัลลอฮฺชี้ทางนำแก่เขาก็ไม่มีผู้ใดมาชี้ทำให้เขาหลงผิดได้ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีหุ้นส่วนใดๆ ต่อพระองค์ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าว และศาสนทูตของพระองค์ ขอพรต่อพระองค์จงประสบแต่ท่านตลอดจนวงศ์วานของท่าน.

นี่คือบทนำที่จำเป็นจะต้องนำเสนอก่อนที่จะเริ่มหัวข้อเรื่อง:-

1. ข้าพเจ้า (ผู้เขียน)ทราบดีว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าจะนำเสนอในการบรรยายของฉันนี้เกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายของผู้หญิงบางที่มันอาจจะเป็นเรื่องที่มีความยากลำบากและเป็นเรื่องหนักหน่วงสำหรับผู้หญิงที่เติบโตมาท่ามกลางของความละเอียดไม่เอาใจใส่ในเรื่องของเครื่องแต่งกายและการคลุมถุงผ้า และด้วยเหตุดังกล่าวข้าพเจ้าหวังจากผู้คนทั้งหลายให้เตรียมใจของพวกเขาเพื่อที่จะตอบรับความจริงด้วยกับหลักฐานที่มาสนับสนุน และข้าพเจ้าหวังเช่นเดียวกันว่าพวกเขาก็ได้เตรียมใจไว้เช่นกันที่จะปฏิบัติตามความจริง ถึงแม้ว่ามันจะค้านกับความเคยชินของผู้หญิงในสภาพแวดล้อมที่พวกเขาได้เติบโตมา และบางที่การอ่านส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้อาจจะเข้าใจเรื่องนี้ได้ไม่สมบูรณ์ ข้าพเจ้าอยากจะให้ผู้อ่าน อ่านให้จบเพื่อจะได้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง

2. ในยุคปัจจุบันความไม่เอาใจใส่ในเรื่องของการแต่งกายได้แพร่หลายในหมู่ผู้หญิง ตามตลาดต่างๆ ได้มีการวางขายเสื้อผ้าที่เป็นสาเหตุความไม่ดีต่างๆ และการอวดโฉม นี่คือข้อสังเกตต่างๆที่เป็นความเปลี่ยนแปลงของผู้หญิงในปัจจุบัน

เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก และผู้หญิงก็เริ่มมีการกระทำที่มีการฝ่าฝืนที่ค้านต่อบทบัญญัติของศาสนามากขึ้น

และมีผู้หญิงจำนวนมากที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติศาสนาเนื่องจากขาดความรู้ หรือเนื่องจากการปฏิบัติตามคนส่วนใหญ่ และการปฏิบัติตามคนส่วนใหญ่ นั้นจะทำให้ความรู้สึกที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัตินั้นต้องหมดไป และความไม่เอาใจใส่ที่จะเรียนรู้ถึงการแต่งกายของผู้หญิงกลายเป็นเรื่องปกติสำหรับผู้หญิงทั่วไป หรือบางครั้งก็มีผู้หญิงดีๆ จำนวนมากเช่นกันที่ไม่ได้เอาใจใส่ในเรื่องนี้

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีความต้องการที่จะนำเสนอหนังสือเล่มนี้เพื่อแสดงความรับผิดชอบ ใช้เป็นข้ออ้างต่ออัลลอฮ์ว่าได้ทำหน้าที่นี้แล้ว และเพื่อพยายามที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับบรรดาผู้หญิง

3. แท้จริง เรื่องนี้ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องนี้เป็นเรื่องเฉพาะผู้หญิง แต่สำหรับผู้ชายมีความสำคัญไม่น้อยเช่นกัน และข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ในจำนวนสาเหตุสำคัญๆ ที่ทำให้ผู้หญิงนั้นมีความละเลยไม่เอาใจใส่ในการแต่งกายของพวกนาง ก็คือผู้ชายนั่นเอง บางครั้งอาจจะเป็นเพราะการขาดความเข้าใจของ

ผู้ชาย หรือบางครั้งอาจจะเป็นเพราะความละเอียดของพวกเขา ต่อบรรดาผู้หญิงที่พวกเขาต้องคอยดูแลรับผิดชอบ

4. แท้จริง อัลลอฮฺตะอาลาได้สร้างผู้หญิงมาให้มีความรักความชอบในเรื่องการประดับประดาและมีความเอาใจใส่ในรูปร่าง และจากเหตุผลดังกล่าวบทบัญญัติได้อนุญาตให้ผู้หญิงสวมใส่ทอง ผ้าไหม และอื่นๆ จากของสองอย่างนั้น แต่ห้ามผู้ชายมิให้ใส่มัน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับรูปลักษณะเฉพาะที่อัลลอฮฺได้ให้มาคู่กับผู้หญิง

แต่เนื่องเพราะนิสัยแห่งความอ่อนไหวของผู้หญิงและการนิยมลอกเลียนแบบของพวกนาง บางครั้งนางจึงได้ทำเกินขอบเขตจนเลยเถิดเข้าไปในสิ่งที่ต้องห้าม เพราะคล้อยตามอารมณ์ความต้องการของนาง และตอบรับการเรียกร้องของชัยฏอนมารร้าย ดังนั้น จึงขอให้ถือว่าการนำเสนอเรื่องนี้เป็นการสะกิดใจและเป็นการส้ำทับตักเตือน

5. แท้จริง โดยรวมแล้วเสื้อผ้าแบบต่างๆ นั้นเป็นสิ่งที่อนุมัติในศาสนา นอกจากสิ่งที่มีหลักฐานเจาะจงบ่งชี้ถึงการห้ามไม่ให้สวมใส่เสื้อผ้านั้นๆ สำหรับหลักฐานที่ชี้ถึงการอนุญาตในการสวมใส่เสื้อผ้า อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ [البقرة: ٢٩]

ความว่า : “พระองค์คือผู้ซึ่งสร้างสิ่งที่มีอยู่บนพื้นแผ่นดิน
ทั้งหลายสำหรับพวกเจ้า” (อัล-บะเกาะเราะฮะฮฺ 29)

และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾

[الأعراف: ٣٢]

ความว่า : “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดที่ได้ห้าม(เครื่อง)
ประดับของอัลลอฮฺซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่ปวงบ่าวของ
พระองค์ และยังได้ห้ามสิ่งดีๆ ทั้งหลายจากปัจจัยยังชีพ” (อัล-
อะอฺรอฟ 32)

และสิ่งที่ข้าพเจ้าจะกล่าวในหนังสือเล่มนี้ เป็นสิ่งที่มี
หลักฐานระบุถึงการห้าม ซึ่งไม่อนุญาตให้ใช้มันสวมใส่ ส่วนสิ่ง
ที่ไม่มีหลักฐานระบุถึงการห้ามใช้มันก็ถือว่าเป็นที่อนุมัติตาม
หลักการดั้งเดิมโดยปริยายของมัน

ความจริงการสวมใส่เสื้อผ้าชนิดนี้ ถือว่าไม่อนุญาตให้
สวมใส่ ด้วยเหตุผล 5 ประการ คือ

หนึ่ง คำกล่าวอ้างที่บอกว่า เอาเราะฮฺ(ส่วนที่ไม่
อนุญาตให้เปิดเผย)ของผู้หญิงเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้หญิง ก็คือสิ่งที่
อยู่ระหว่างสะดือและหัวเข่า นั้น ไม่มีหลักฐานที่ถูกต้องมายืนยัน
ในเรื่องดังกล่าว ซึ่งตามหลักฐานที่มีน้ำหนักแล้วไม่อนุญาตให้
ผู้หญิงเปิดเผยเอาเราะฮฺของพวกนาง นอกจากเป็นการเปิดเผย
ตามปกติของผู้หญิง เช่น ศีรษะ คอ แขน และเท้าทั้งสอง

หรือถ้าหากเรายอมรับข้อโต้แย้งที่ว่า เอาเราะฮฺของ
ผู้หญิงเมื่ออยู่ต่อผู้หญิงด้วยกัน ก็คือ สิ่งที่อยู่ระหว่างสะดือและ
หัวเข่า กระนั้น เสื้อผ้าเหล่านี้ก็ยังไม่ถือว่าปกปิดเอาเราะฮฺอย่าง
แท้จริง เนื่องจากมันเป็นเสื้อผ้าที่รัดรูป บางจนเห็นเนื้อ หรือไม่ก็
ผ่ายาวและเปิดกว้างให้เห็นส่วนที่ต้องปกปิด

สอง เสื้อผ้าประเภทนี้เปิดเสื้อผ้าที่ไม่มิดชิด แต่มันเป็น
เสื้อผ้าที่เลียนแบบบรรดาผู้หญิงที่ปฏิเสธอัลลอฮฺ และเสื้อผ้า
ประเภทนี้ยังเป็นเสื้อผ้าประเภทเดียวกับที่พวกนักร้องนักแสดง
ใช้สวมใส่ ซึ่งพวกเราได้รับอิทธิพลจากรายการทางทีวีและ

วารสารเกี่ยวกับแฟชั่นเสื้อผ้าต่างๆ และมีหลักฐานยืนยันจาก
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

[رواه أبو داود] «مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ»

ความว่า “ผู้ใดเลียนแบบกลุ่มชนหนึ่งกลุ่มชนใด ดังนั้น เขาก็เป็น
พวกเดียวกับชนกลุ่มนั้น” (รายงานโดย อับู ดาวูด)

สาม ผู้ที่สวมใส่เสื้อผ้าประเภทนี้สอดคล้องกับลักษณะ
ต้องห้ามในหะดีษที่รายงานโดยอับู สุร็อยเราะฮฺ เราะฮิฎัลลอฮุ
อันฮฺ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งกล่าว
เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

«صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَّاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا
النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَأَسْيَاطِ عَارِيَّاتٍ مُمِيلَاتٍ مَائِلَاتٍ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ
الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا
وَكَذَا» [رواه مسلم]

ความหมาย : “มีชาวนรกอีกสองจำพวกที่ฉันยังไม่เคยเห็น
พวกเขา พวกแรกคือกลุ่มชนที่ใส่ใส่แจกเช่นหางวัวโดย
ผู้คนทั้งหลาย และพวกที่สองคือผู้หญิงที่สวมเสื้อแต่ยัง
เปลือยกายอยู่ เป็นผู้หญิงที่เอียงไปเอียงมาในขณะที่เดิน
ศีรษะของพวกนางทำมวยผมไว้เหมือนกับโหนดอูฐที่โตน

เอียง พวกนางจะไม่เห็นสวรรค์และจะไม่ได้รับกลิ่นอาย
ของสวรรค์ด้วย ทั้งๆ ที่แท้จริงแล้ว กลิ่นอายของสวรรค์
นั้น สามารถที่รับรู้ได้จากระยะทางเท่านั้นเท่านี้” (บันทึก
โดย มุสลิม)

สี่ แท้จริงเครื่องแต่งกายที่เปิดสัดส่วน และการที่ผู้หญิง
ได้สวมใส่เสื้อผ้าประเภทนี้ต่อหน้ามะหฺรอมของนาง เช่น พ่อ ลูก
พี่ชาย ลูก น้ำ หรือลูกชายของพี่ชาย ลูกชายของพี่สาว ลูกเลี้ยง
หรืออื่นจากคนเหล่านั้น และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากความละเลย ไม่
เอาใจใส่ในเรื่องนี้มีความสุมเสี่ยงและเคยมีเหตุการณ์ที่นำไปสู่
ความเสียหายอย่างใหญ่หลวงมามากนักแล้ว

ห้า เสื้อผ้าชนิดนี้เป็นมูลเหตุที่นำมาซึ่งความเสียหาย
อย่างมากมาย เมื่อไม่มีผู้ใดมาหักห้ามในเรื่องดังกล่าว เช่น
พฤติกรรมการละเลยไม่เอาใจใส่และไม่ปกปิดเอาเราะฮฺในการ
แต่งกายนั้นวันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งผู้หญิงส่วนใหญ่จะรู้เรื่องนี้ดี
และส่วนหนึ่งจากความเสียหายเหล่านั้น คือมันเป็นการแสดง
แบบอย่างที่ไม่ดีให้กับผู้อื่น เพราะว่าผู้หญิงนั้นมีความอ่อนนไหว

ง่ายและมักจะคล้อยตามกับบุคคลที่อยู่รอบข้างตัวนาง ซึ่งจะมีผลต่อตัวนางเป็นอย่างมาก

ผู้หญิงจะเป็นทั้งแม่และย่าหรือยายในวันข้างหน้า หากพวกนางเหล่านั้นพอใจกับเสื้อผ้าประเภทนี้(เสื้อผ้าที่ไม่ปกปิดเอาเราะฮฺ) แล้วลูกหลานรุ่นหลังของพวกนางเล่าจะเป็นอย่างไร!

ชนิดที่ 2 เครื่องแต่งกายที่เป็นสิ่งต้องห้าม ถึงแม้ อยู่ต่อหน้าผู้หญิงด้วยกันหรือต่อหน้าผู้ที่เป็นมะหฺร็อม คือ การสวมใส่กางเกง

เมื่อสิบปีที่ผ่านมา การสวมใส่กางเกงนั้นไม่เป็นที่รู้จักในหมู่ผู้หญิงในประเทศแถบคาบสมุทรอาหรับ โดยในอดีตนั้นยังพอมีสำนึกที่คอยหักห้ามมิให้ผู้หญิงสวมใส่กางเกงจากคำสอนของศาสนาและความละอายอยู่บ้าง หลังจากนั้นไม่นานผู้ที่มาทำหน้าที่เรียกร้องผู้คนสู่ความชั่วร้ายก็ได้ประสบความสำเร็จในการแพร่ความคิดเหล่านี้ในหมู่ผู้หญิง หลังจากนั้น ก็ได้มีการขายกางเกงกันเกลื่อนในตลาด เป็นกางเกงแบบขากว้างๆ มีความคล้ายคลึงกับเสื้อ แต่ว่ามันได้ผ่าช่องระหว่างสองเท้า ผู้คนจำนวนมากก็ยอมรับมันและเห็นว่ามันไม่ได้

เสียหายตรงไหน ทำให้สำนึกและความเขินอายเกี่ยวกับกางเกง
หายไปจากพวกเขา เวลาผ่านไปไม่นาน การสวมใส่กางเกงชนิด
ต่างๆ ทั้งแบบเดิมและแบบใหม่ๆ ก็กลายเป็นความเคยชินและ
เป็นที่แพร่หลาย ช่างเป็นเรื่องน่าเศร้าใจนัก

ในทัศนะที่ถูกต้องแล้ว แท้จริง ไม่นอนุญาตสำหรับ
ผู้หญิงที่จะสวมใส่กางเกงถึงแม้จะอยู่ต่อหน้าผู้หญิงด้วยกัน
หรือผู้ที่เป็นมะหุรัอมของนาง นอกจากต่อหน้าสามีของนาง
เท่านั้น ด้วยเหตุผล สองประการ คือ

1) มันเป็นการเลียนแบบ ซึ่งกางเกงบางชนิดเป็นการ
เลียนแบบการแต่งกายของผู้ชาย และบางชนิดเป็นการ
เลียนแบบผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและผู้หญิงที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา ซึ่ง
มีผู้หญิงจำนวนมากที่สวมกางเกงเพื่อเป็นการเลียนแบบและ
ตามแฟชั่น

2) แท้จริง ในการที่ผู้หญิงได้สวมใส่กางเกง จะเป็น
มูลเหตุที่อาจจะนำไปสู่ความเสียหายอย่างมากมาย และการ
หยุดยั้งความเสียหายนั้นเป็นสิ่งจำเป็น และความเสียหายต่างๆ
ของเรื่องนี้ก็ได้ปรากฏและได้แพร่กระจายให้เห็นแล้ว อาทิ
ผู้หญิงบางคนที่ดินตามถนนหนทาง โดยนางนั้นได้โชว์กางเกง

ให้ไหลออกมาด้านล่างเสื้อคลุม และนี่ก็ถือว่าเป็นประเภทหนึ่งของการอวดโฉม

ชนิดที่ 3 เสื้อผ้าที่เป็นเรื่องน่าตำหนิเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้หญิงด้วยกันหรือมะหุรีอม ก็คือเสื้อผ้าที่มีการเลียนแบบอันเป็นสิ่งต้องห้าม

การเลียนแบบที่ต้องห้าม คือ การเลียนแบบผู้หญิงที่ปฏิบัติศรัทธา หรือผู้หญิงที่ไม่ดีทั้งหลาย หรือเลียนแบบผู้ชาย

การเลียนแบบบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธาที่ต้องห้ามมีอยู่ด้วยกัน สอง ประการ

1) การเลียนแบบศาสนาของพวกเขาและเอาหลักยึดมั่นของพวกเขา

2) การเลียนแบบสิ่งที่พวกเขาได้เจาะจงเกี่ยวกับงานฉลองในวาระต่างๆ เช่น การแต่งกาย

โดยที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามเกี่ยวกับการเลียนแบบบรรดาผู้ปฏิบัติและท่านได้ใช้ให้มีความแตกต่างจากพวกเขา

ท่านลองพิจารณาคำพูดที่ท่านนบีได้ห้ามการเลียนแบบ
ในหะดีษเศาะฮี้หฺซึ่งเล่าโดยอิบนุ อุมัรฺ รอฎิยัลลอฮฺอัลฮุมา ซึ่ง
ท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า **“ผู้ใดที่
เลียนแบบชนกลุ่มใด เขาก็เป็นกลุ่มชนนั้น”** (บันทึกโดยอะหฺ
มัด และ อับู ดาวูด)

และมีบางหะดีษซึ่งท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัม ได้ใช้ให้ทำอะไรที่แตกต่างจากบรรดาผู้ปฏิเสธ นั่นคือ
หะดีษที่อัब्ดุลลอฮฺ บิน อุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ได้เล่าว่า
แท้จริง ท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เห็นเสื้อผ้าสอง
ตัวที่ย้อมสีเหลืองดูดีขนาด ท่านได้กล่าวว่า **“แท้จริงมันคือ
เสื้อผ้าของบรรดาผู้ปฏิเสธ ดังนั้น เจ้าอย่าได้สวมใส่มัน”**
(บันทึกโดยท่านอิหม่ามมุสลิม)

อีกหะดีษหนึ่ง ท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้
กล่าวว่า **“พวกเจ้าจงทำอะไรที่มันแตกต่างจากบรรดาผู้
ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ พวกเจ้าจงตัดหนวดและพวกเจ้าจงไว้
เครา”** (บันทึกโดยท่านอิหม่ามอัล-บุคอรีและมุสลิม จากอิบนุ
อุมัรฺ)

จนกระทั่งการห้ามไม่ให้เลียนแบบผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ กลายมาเป็นเรื่องที่ถูกปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ในหมู่บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี ครั้นเมื่อปีที่เก้าฮิจญ์เราะฮ์ศักราช ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ใช้ให้ถือศีลอดในวันอาชูรอฮ์ เศาะหาบะฮ์ของท่านก็ได้กล่าวแก่ท่านดั่งมีปรากฏในหะดีษที่ รายงานโดยท่านอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ว่า : “โอ้ รอซูลุลลอฮ์ แท้จริงมันเป็นการถือศีลอดในวันที่พวกยะฮูด (ยิว) และพวกนะศอรอ (คริสต์) ได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่มัน” ดังนั้น ท่านเราะฮ์สูลก็ได้ยอมรับกับพวกเขาเกี่ยวกับความคิดเห็นนั้น โดยที่ท่านเราะฮ์สูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า “ถ้า เช่นนั้น ในปีหน้าเราถือศีลอดในวันที่แก้ด้วย” แต่ยังไม่ทัน ถึงปีหน้า ท่านเราะฮ์สูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้ เสียชีวิตลงเสียก่อน (บันทึกโดยอบู ดาวูด)

และในสายรายงานของมุสลิมมีว่า “ หากฉันมีชีวิตอยู่ ถึงปีหน้าแน่นอน ฉันก็จะถือศีลอดในวันที่แก้ด้วย” ดังนั้น นี่เป็นแนวทางของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อย่าง ชัดเจน ซึ่งท่านได้อบรมเศาะหาบะฮ์ของท่านด้วยกับแนวทางนั้น และพวกเขาได้เติบโตมาในบรรยากาศของการอบรมของท่าน

เราะฮ์สูล ที่ให้ทำอะไรแตกต่างจากบรรดาผู้ปฏิเสธ จนกระทั่งพวกยิวในมะดีนะฮ์ได้กล่าวว่า “ไม่มีสิ่งใดจากการทำงานของเราที่ชายคนนี้(ท่านนบี)ปล่อยไปเลย เขาได้ทำค้ำกับงานของเราหมดเสียทุกอย่าง” (บันทึกโดยมุสลิม)

การเลียนแบบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นถือว่าการแสดงความผูกพันอยู่ข้างพวกเขา และเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความรักที่มีต่อพวกเขาด้วย

ท่านอับนุ ตัยมียะฮ์ ได้แต่งหนังสือที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งมีชื่อว่า :

اقتضاء الصراط المستقيم في مخالفة أصحاب الجحيم

“การปฏิบัติตามหนทางอันเที่ยงตรง ที่ค้ำกับการกระทำของชาวนรก”

และท่านได้กล่าวว่า แท้จริง ความเหมือนกันเฉินๆ เฉพาะภายนอกนั้นจะมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อความรู้สึกร่วมกันจากภายในด้วย

และได้มีรายงานที่ถูกต้องจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แท้จริงท่านได้กล่าวว่า “ในวันกิยามะฮ์ ผู้คนจะถูกรวมให้อยู่พร้อมหน้ากับคนที่เขารัก” ผู้หญิงมุสลิมต้องการที่จะ

อยู่ร่วมกับผู้หญิงที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือ? หรือจะอยู่ร่วมกับ
ดาราที่อยู่ในจอทีวี หรือสาว ๆ ที่เป็นนักร้องกระนั้นหรือ ?

ดังนั้น จำเป็นที่นางจะต้องระวังจากการแสดงความรัก
หรือเลียนแบบคนเหล่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น นางจะต้องทำอะไรที่มี
ความแตกต่างจากพวกเขา ตามแนวทางที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอ
ฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และบรรดาเศาะหาบะฮะฮ์ของท่านได้ปฏิบัติไว้

**ส่วนหนึ่งจากตัวอย่างของการเลียนแบบที่เป็นสิ่ง
ต้องห้าม ก็คือ**

ตัวอย่างที่หนึ่ง: การสวมแหวนหมั้นในพิธีสู่ขอ นี่คือ
ประเพณีของชาวนะศอรอ (คริสต์) และเป็นหลักยึดมั่นของพวกเขา
เขาที่ว่า การสวมใส่แหวนที่นิ้วนางนั้น ถือเป็นการให้เกียรติเชิดชู
ต่ออัล-มะสีย்ய์ (ท่านนบีอิซา) อะลัยฮิสสลาม

และพวกเขาได้ยึดมั่นเช่นกันว่า แท้จริงแหวนหมั้นนั้น
เมื่อได้สวมใส่ที่นิ้วแล้ว มันจะเชื่อมโยงกับเส้นเลือดที่เชื่อมกับ
หัวใจ ซึ่งจะทำให้เกิดความรักที่แน่นแฟ้นระหว่างสองสามี
ภรรยาได้ และอื่นๆ อีกมากมายในสิ่งที่เป็นความเชื่อแปลกๆ
ของชาวคริสต์

ตัวอย่างที่สอง: การใส่ผ้าคลุมสีขาวยในคืนที่เข้าเรือน
หอของคูंप่าวสาว นี่ถือเป็นการปฏิบัติของผู้หญิงชาวคริสต์เมื่อมี
การแต่งงาน โดยที่พวกเขามีความเชื่อว่า เมื่อสวมใส่ผ้าคลุมสี
ขาวในคืนที่เข้าสู่เรือนหอ มันก็จะขับไล่วิญญาณชั่วร้าย และจะ
ทำให้ชีวิตคู่นั้นราบรื่น ต่อมาก็มีบรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธาได้นำมา
ปฏิบัติอย่างแพร่หลาย โดยลอกเลียนแบบมาจากชาวคริสต์
และก็ได้มีอิทธิพลมาสู่มุสลิมด้วยการโฆษณาของสื่อต่างๆ
ดังนั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงที่บรรดามุสลิมจะต้องปฏิบัติให้
แตกต่างจากชาวคริสต์

ตัวอย่างที่สาม: การสวมเสื้อผ้าที่ไม่ปกปิดเอวเราะฮู
ซึ่งได้กล่าวมาในก่อนหน้านี้อีกแล้ว เช่น การสวมเสื้อที่คับและเปิด
ส่วนเว้าของร่างกาย

ตัวอย่างที่สี่: การแต่งจุดสีดำหรือติดเม็ดแก้วคริสตัล
ระหว่างคิ้ว ซึ่งเป็นการเลียนแบบผู้หญิงที่ปฏิเสศศรัทธาและพวก
ดาราหนัง

ตัวอย่างที่ห้า: การสวมใส่เสื้อผ้าที่มีรูปภาพของดารา
หนัง ซึ่งนอกจากจะกระทำได้ห้ามเกี่ยวกับรูปภาพและ
การคลั่งไคล้ในตัวของผู้หญิงแล้ว ยังถือเป็นการเลียนแบบ

อย่างหน้ามีดตามัวไร้สติต่อผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้หญิงที่หญิงไม่ดีทั้งหลายด้วย

ไอ้ พี่สาว น้องสาว ที่มีเกียรติทั้งหลาย แท้จริง การลอกเลียนแบบบรรดาผู้ปฏิเสธเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความพ่ายแพ้ทางจิตใจ และเป็นเครื่องชี้ถึงการศิโรราบต่อพวกเขา และแท้จริง ผู้ที่ลอกเลียนแบบแสดงว่าเขาได้ถือว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นยิ่งใหญ่และให้ความสำคัญต่อพวกเขา ดังนั้น การลอกเลียนแบบผู้ปฏิเสธศรัทธา เป็นสัญญาณบอกว่า ผู้ที่เลียนแบบเป็นผู้ที่มีความบกพร่องในตัวเองเลยต้องเลียนแบบผู้อื่น

เกียรติอันใดเล่า จะยังคงเหลือแก่หญิงผู้ศรัทธาเมื่อเธอได้เลียนแบบหญิงที่ปฏิเสธศรัทธาโดยไร้จุดยืน ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่า มีผู้หญิงหลายคนที่เสนอหาการเลียนแบบผู้ประกาศข่าว นักจัดรายการ นักร้องนักแสดง ไม่ว่าจะเป็นการเลียนแบบในเรื่องของการแต่งกายเหมือนพวกนางเหล่านั้น เช่น การตัดผมสั้น ท่วงทีในการเคลื่อนไหว หรือแม้แต่วาจาการพูด และพฤติกรรมอื่นๆ อีกมากมายที่น่าอาย ถ้าจะนำมากล่าวตรงนี้

อัลลอสอักบาร์ แท้จริง เรื่องนี้เป็นการยืนยันถึงความจริง
 ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกและตักเตือนไว้
 ว่า : “แน่นอน พวกเจ้าจะปฏิบัติตามกลุ่มชนที่มาก่อนพวก
 เจ้า คืบเป็นคืบ ศอกเป็นศอก ถึงแม้พวกเขาจะเข้าสู่แย้
 แน่นอนพวกเจ้าก็จะตามเข้าไป” บรรดาเศาะหาบะฮ์ของ
 ท่านนบีได้ถามว่า : ซาวียิวและชาวคริสต์ใช่ไหม? ท่านนบี
 ได้กล่าวว่า : “จะมีใครอีกกระนั้นหรือ?” (บันทึกโดยอัล-บุคอ
 รีย์และมุสลิม)

$$a \sqrt{\frac{1}{2} \sum_{i=1}^n A_i B_i}$$

$$\frac{1}{\sqrt{2}} \left(\frac{1}{\sqrt{2}} \sum_{i=1}^n A_i B_i \right)^{1/2} = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n A_i B_i$$

$$\frac{1}{\sqrt{2}} \left(\frac{1}{\sqrt{2}} \sum_{i=1}^n A_i B_i \right)^{1/2} = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n A_i B_i$$

ข้อควรระวังในการสวมใส่เสื้อผ้าของผู้หญิงต่อหน้า
 ผู้ชายที่อนุญาตให้แต่งงานกับเธอได้ ครอบคลุมไปถึงสองด้าน
 ด้วยกัน คือ

- การประดับที่เปิดเผย
- การประดับที่ปกปิด

ด้านที่ 1 : อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَلَا يُدِينَنَّ زِينَتُهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ [النور: 31]

ความว่า “และพวกนางอย่าได้แสดงเครื่องประดับของพวกนาง นอกจากสิ่งที่เผยให้เห็น(ไม่สามารถปกปิดได้)จากเครื่องประดับ เหล่านั้น” (อัน-นุรฺ 31)

ดังนั้น ไม่นอนุญาตให้ผู้หญิงเปิดเผยเครื่องประดับต่อหน้าผู้ชายที่อนุญาตให้แต่งงานกับเธอได้ ความหมายของคำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า “นอกจากสิ่งที่เผยให้เห็นจากเครื่องประดับเหล่านั้น” หมายถึง สิ่งที่เผยออกมาให้เห็นโดยไม่ได้ตั้งใจ หรือสิ่งที่นางนั้นไม่สามารถจะปกปิดได้ เช่น การเปิดเผยเสื้อคลุม ซึ่งประการเช่นนี้ถือว่าอนุญาตให้

ด้านที่หนึ่ง เครื่องประดับที่เปิดเผย

ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงเครื่องประดับที่เปิดเผยซึ่งแบ่งได้ดังนี้

ชนิดที่ 1 การเปิดใบหน้าและฝ่ามือ

โดยที่นักวิชาการ(ขออภัยลลยยุทธงเมตตาต่อพวกเขา) ได้มีความเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่องของการเปิดหน้าและมือทั้งสอง และยังมีผู้คนอีกจำนวนมากที่ไม่รู้ในปัญหานี้ และยังมี ความสับสนอยู่ ด้วยเหตุนี้ จำเป็นจะต้องให้ความกระจ่างในเรื่องความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างนักวิชาการในเรื่องนี้มา นำเสนอ ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงดังต่อไปนี้

1. สำหรับเรื่องที่ขัดแย้งก็คือ ใบหน้าและมือทั้งสอง แต่ส่วนอื่นๆ นอกจากนั้นไม่อนุญาตให้ทำการเปิดเผยโดยความเห็นเอกฉันท์จากอูละมาห์ เช่น ส่วนที่เป็นเท้า แขน ผม ทั้งหมดล้วนแล้วเป็นสิ่งที่ต้องปกปิด โดยไม่มีผู้ใดคัดค้านในเรื่องนี้

2. บรรดานักปราชญ์เห็นพ้องต้องกันว่าจำเป็นต้องปิดหน้าและมือทั้งสอง ในเมื่อมือและใบหน้ามีเครื่องประดับ เช่น การทาสีที่ตา ใส่ทอง ทาเล็บ หรือพันที่มือ

3. บรรดานักวิชาการได้เห็นพ้องต้องกันว่า จะต้องปิดหน้าและมือทั้งสอง เมื่อการเปิดหน้าและมือทั้งสองจะทำให้เกิดฟิตนะฮฺ(ต้นเหตุแห่งความไม่ดีไม่งาม) ซึ่งมีนักวิชาการหลายคน

ที่มีความเห็นว่าใบหน้าของผู้หญิงมิใช่เอาเราะฮฺ แต่ในขณะเดียวกันพวกเขาก็มีความเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้หญิงจะต้องปิดหน้า(แม้ว่ามันจะไม่ใช่เอาเราะฮฺ) ทั้งนี้เพื่อป้องกันความไม่ดีทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นกับเธอ

เมื่อเป็นเช่นนั้น การเปิดใบหน้าของผู้หญิงจำนวนมากในปัจจุบันจึงเป็นเรื่องที่ต้องห้าม โดยมติของบรรดานักปราชญ์เนื่องจากสภาพของนางนั้น เปิดตั้งแต่ชายผมบนศีรษะของนาง หรือนางนั้นได้ตกแต่งบนใบหน้าของนางหรือมือของนาง เช่น การทาเล็บด้วยสีแดง และการขจัดขนบนใบหน้า หรือสวมใส่แหวนที่มือของนาง

ดังนั้น จุดขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างนักวิชาการ ก็คือ มือและใบหน้าขณะที่ยังไม่ได้เสริมแต่งเท่านั้น หรือเมื่อเปิดแล้วไม่ได้ก่อให้เกิดสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายแก่นาง จะเห็นได้ว่าจุดนี้บรรดานักวิชาการมีความเห็นออกเป็นสองฝ่ายคือ ฝ่ายที่ว่าการปิดหน้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปฏิบัติ และฝ่ายที่ว่าการปิดหน้าเป็นเรื่องส่งเสริมให้ทำ แต่ถ้าไม่ปิดก็ไม่เป็นบาปแต่อย่างใด

บรรดานักปราชญ์ที่มีทัศนะว่าใบหน้าของผู้หญิงเป็นเอาเราะฮฺ ก็จะเห็นว่าการปิดหน้าเป็นสิ่งจำเป็น ส่วนท่านใดที่มี

ทัศนนะว่าไบหน้าของผู้หญิงไม่ได้เป็นเอาระะฮุก็จะเป็นว่าการปิดหน้าเป็นเรื่องส่งเสริมให้ทำ ถ้าไม่ปิดก็ไม่น่าเป็นบาปแต่อย่างใด

แต่ไม่มีปรากฏในหมู่นักวิชาการว่า ผู้หญิงจำเป็นต้องเปิดหน้า หรือการเปิดหน้านั้นดีกว่าการปิดหน้า นอกจากผู้ที่มีความประสงค์ร้ายและหัวใจของเขาเป็นโรคเกลียดชังต่ออิสลาม

เหล่านักวิชาการ เมื่อพวกเขาได้ทำการค้นคว้าปัญหานี้ พวกเขาก็จะค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องเอาระะฮุของผู้หญิง ว่าไบหน้าของผู้หญิงเป็นเอาระะฮุหรือไม่ หรือพูดในอีกแง่หนึ่งก็คือ เมื่อผู้หญิงเปิดหน้านั้น เธอจะมีความผิดหรือไม่อย่างไร?

ประเด็นการปิดหน้านั้น นักวิชาการผู้ที่ให้ทัศนนะว่าไบหน้าของผู้หญิงไม่ได้เป็นเอาระะฮุต่างเห็นพ้องต้องกันว่า เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำ (ไม่ว่าญิบ)

และในบรรดานักปราชญ์ที่มีทัศนนะว่า ไบหน้าของผู้หญิงไม่ถือว่าเป็นเอาระะฮุ ก็คือท่านเชค อัล-อัลบานีย์ (ขอให้อัลลอฮุเมตตาต่อท่าน) แต่ว่าท่านนั้นยังส่งเสริมและเชิญชวนผู้หญิงให้ทำการปกปิดไบหน้าเพื่อเป็นการปฏิบัติตามแนวทางของสุนนะฮุ จนกระทั่ง ท่านได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่าน ซึ่งมีชื่อว่า “ญิลบานุล มัรอาติล มุสลิมะฮุ” ท่านได้พูดไว้ว่า

“และแท้จริงข้าพเจ้าได้รับทราบว่่า แท้จริงหนังสือของข้าพเจ้าส่งผลที่ดีต่อบรรดาผู้หญิงที่ศรัทธาและบรรดามารยาที่ดีทั้งหลาย โดยมีผู้หญิงจำนวนมากได้ตอบรับเงื่อนไขที่จำเป็นของการสวมใส่เสื้อคลุมที่หลวมๆ ที่ถูกกล่าวถึงไว้ในหนังสือเล่มนี้ และมีบางคนในหมู่พวกนางก็รีบเร่งในการปกปิดใบหน้าเช่นกัน เมื่อนางได้รู้ว่่าการปกปิดใบหน้านั้นเป็นเรื่องที่ดั่งามและเป็นการแสดงถึงมารยาทที่สมบูรณ์ และยังเป็นการปฏิบัติตามบรรดาผู้หญิงที่มีความประเสริฐจากบรรดาชนรุ่นก่อนที่อยู่เ็นแนวทางที่ดี ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นหมายรวมถึงบรรดามารดาของบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหมดด้วย (บรรดามารยาของท่านนบี)”

การที่ข้าพเจ้า(ผู้เขียน)ได้นำคำพูดของเขามาอ้าง ก็เพื่อแยกแยะระหว่างคำพูดของบรรดาปวงปราชญ์ที่ได้ให้ทัศนะว่่าใบหน้าของผู้หญิงไม่ได้เป็นเอาระยะสุ กับคำพูดของพวกที่เรียกร้องไปสู่ความชั่วร้ายตกต่ำทางศีลธรรม เนื่องจากบรรดาปวงปราชญ์นั้นไม่มีใครจากพวกเขาที่เรียกร้องให้ผู้หญิงเปิดใบหน้าของนางเลย แต่ว่่า อย่างน้อยพวกเขาก็ให้ทัศนะว่่าการปิดหน้าเป็นสิ่งที่ดีกว่า ซึ่งแตกต่างกับผู้ที่เรียกร้องสู่ความชั่วร้ายซึ่งพวกเขาได้เรียกร้องเชิญชวนผู้หญิงให้ทำการเปิดใบหน้า และ

การที่ผู้หญิงปกปิดใบหน้ามันได้สร้างความเดือดร้อนให้แก่พวกเขา มากนักกระนั้นหรือ?

แท้จริง นี่เป็นคำถามที่เราต้องการคำตอบ เราขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺผู้ทรงอารีให้ปกป้องรักษาผู้หญิงของบรรดามุสลิม จากเล่ห์เหลี่ยมของผู้ที่มีใจอิจฉาริษยา และไม่ประสงค์ดีต่ออิสลามด้วยเถิด

ข้าพเจ้าขอวกกลับไปสู่เรื่องมีความขัดแย้งในเรื่องของการปิดหน้าของผู้หญิง และมือทั้งสองของนางอีกครั้งว่า มันเป็นเรื่องที่จำเป็นหรือเป็นเรื่องที่ส่งเสริมให้กระทำ ?

ทัศนะที่มีน้ำหนักจากทัศนะทั้งสองของบรรดานักปราชญ์ ก็คือ ทัศนะที่บอกว่าการปิดหน้าและมือทั้งสองของนางเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ชายที่อนุญาตให้แต่งงานกับเธอได้นั้นเป็นเรื่องที่จำเป็น และหลักฐานในเรื่องดังกล่าวนี้มีอยู่มากมาย ข้าพเจ้าจะนำเสนอบางส่วนดังต่อไปนี้:

หลักฐานที่ 1 อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ [النور: 31]

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุหัมมัดแก่บรรดาหญิงที่ศรัทธา ให้พวกเธอลดสายตาของพวกนาง และให้พวกนางให้รักษาอวัยวะเพศของพวกนาง และพวกนางอย่าได้ฟังเปิดเผยเครื่องประดับของพวกนาง เว้นแต่สิ่งที่เผยอยู่ และให้พวกนางปิดผ้าคลุมของพวกนางลงมาถึงหน้าอกของพวกนาง” (อัน-นุรุ 31)

อัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสไว้ว่า “และพวกนางอย่าได้ฟังเปิดเผยเครื่องประดับของพวกนาง” ซึ่งตามธรรมชาติของมนุษย์ สิ่งประดับที่มีค่าที่สุดของผู้หญิง คือ ใบหน้าของนาง และเนื่องด้วยเหตุดังกล่าว สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ชายที่จะไปสู่ขอผู้หญิงซึ่งมองก่อนก็คือ ใบหน้า

ในขณะที่บรรดาปวงปราชญ์ได้มีความเห็นตรงกันว่า ผู้หญิงนั้นจะต้องปกปิดเท้าของนางและผมของนาง เมื่ออยู่ต่อหน้าชายที่อนุญาตให้แต่งงานกับนางได้ ดังนั้น ระหว่างเท้าและเส้นผมกับใบหน้าและมือ อะไรมีความสวยงามมากกว่ากัน? ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ใบหน้าและมือทั้งสองเป็นสิ่งที่มีความสวยงามเป็นอย่างมาก และสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องปกปิดมากกว่า

ยิ่งไปกว่านั้น อัลลอฮฺได้ทำให้การกระเทิบเท้าของผู้หญิง
ในขณะที่นางเดินเพื่อที่จะให้ผู้ชายได้ยินเสียงสร้อยที่ข้อเท้าของ
นาง ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องประดับที่ต้องห้าม ดังคำรัสของพระองค์
ในทำยอายะฮฺว่า :

﴿ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ﴾ [النور: 31]

ความว่า “และพวกนางอย่าได้กระเทิบเท้าของพวกนาง
เพื่อที่จะให้รู้สิ่งที่พวกนางได้ซ่อนอยู่จากเครื่องประดับของพวก
นาง” (อัน-นูรฺ 31)

และการที่ผู้หญิงได้เปิดใบหน้าและมือทั้งสองของนาง
เมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ชายที่อนุญาตให้แต่งงานกับนางได้นั้น การ
กระทำเช่นนั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่ร้ายแรงกว่าที่ผู้ชายได้ยินเสียงของ
สร้อยข้อเท้าที่อยู่ทีเท้าของนางอีก ดังนั้นการปิดหน้าและมือทั้ง
สองจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง

หลักฐานที่ 2 หะดีษของท่านอับนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอ
ฮฺอันฮฺ จากท่านนบี คืออัลลิลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ فَإِذَا خَرَجَتْ اسْتَشْرَفَهَا الشَّيْطَانُ» [رواه الترمذي]

ความว่า “ผู้หญิงนั้นก็คือเอาระะฮู(ต้องปกปิดและเก็บตัว) ดังนั้น เมื่อนางออกจากบ้าน ชัยฎอนก็จะเฝ้ามองตามไปเพื่อ ล่อลวงนาง” (บันทึกโดยอิหม่ามอัด-ติรมิซีย์ ด้วยสายสืบที่ เสาะฮี้หฺ ดู อัล-อิรวาฮ์ 1/303)

(คำว่า อิสติซรอฟ ในหะดีษ เดิมที่ความหมายของมัน คือ การเอามือมาบ่งหน้าหรือวางไว้บนหน้าฝากและแขน ขึ้นมามอง ความหมายก็คือ เมื่อผู้หญิงออกจากบ้านของนาง ชัยฎอนก็จะเฝ้าติดตาม เพื่อต้องการที่จะล่อลวงนางให้นางทำ ความชั่ว หรือให้นางเป็นสาเหตุให้คนอื่นทำชั่วเพราะนาง)

หะดีษนี้เป็นตัวบทที่ชี้ชัดว่า แท้จริง ทุกส่วนของผู้หญิง นั้นเป็นเอาระะฮู ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ไม่ได้ ยกเว้นสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากตัวนางเลย

หลักฐานที่ 3 หะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮฺ ะเราะฎียัลลอฮุอันฮา ในเรื่องที่ท่านถูกใส่ร้ายโดยที่บรรดามุสลิม ได้กลับจากการทำสงครามกับบิ๊น มุศฎาะลิก โดยที่บรรดามุสลิมได้หยุดพักระหว่างทาง แล้วท่านหญิงอาอิชะฮฺได้ออกไป

ถ่ายทุกซ์ เมื่อเสร็จแล้วท่านหญิงอาอิชะสุกลับมายังกลุ่มมุสลิม ซึ่งในขณะนั้นพวกเขาก็ได้ทำการประกาศให้ออกเดินทางต่อ และท่านหญิงพบว่าสร้อยคอของท่านนั้นหายไป ท่านจึงได้เดินกลับไปยังจุดเดิมเพื่อที่จะหาสร้อยคอ และเมื่อท่านได้กลับมาก็ไม่เห็นใครอีกแล้ว ท่านก็ได้นั่งลง ตรงนั้น โดยผู้ที่ทำการแบกแท่นที่นั่งของท่านหญิงอาอิชะฮุนีกว่าท่านได้เข้าไปนั่งอยู่ในนั้น เรียบร้อย พวกเขาไม่ได้มีความรู้สึกว่แท่นที่นั่งนั้นเบาลง เนื่องจากท่านหญิงอาอิชะฮุนีเองนั้นก็ไม่ได้หนักมาก

และด้วยความเฉลียวฉลาดของท่าน ท่านก็นั่งอยู่ ณ ที่ที่บรรดามุสลิมได้พักระหว่างทาง เพื่อว่าเมื่อพวกเขาพบว่าท่านนั้นไม่อยู่ในแท่นที่นั่ง พวกเขาก็วิ่งกลับมายังจุดเดิม ท่านหญิงอาอิชะฮุนี เราะฎียัลลอฮุนฮา ได้กล่าวว่า “ในขณะที่ฉันนั่งอยู่ ณ ที่ตรงนั้น ฉันรู้สึกง่วงนอนแล้วก็ได้หลับไป และก็มีคือฟวานบิน อัล-มุอ์ฏอฎีล อัล-สุละมีย์ อัล-ซิกวานีย์ ซึ่งเป็นผู้ที่ตรวจตราความเรียบร้อยในแนวหลังของทหาร แล้วเขาก็ได้มาหยุดอยู่ ณ ที่ฉันนั่ง เขาก็เห็นคนนอนอยู่ แล้วเขาก็รู้ว่าเป็นฉัน เพราะเขาเคยเห็นฉันก่อนที่จะมีการบัญญัติให้คลุมหิญาบ ฉันได้รู้สึกตัวเนื่องจากได้ยินคำอุทานของเขาเมื่อเขาได้รู้ว่าผู้ที่นอนอยู่นั้นคือ

ฉัน ฉันก็เอาผ้ามาปกปิด และในบางรายงานว่า ฉันได้ปิดหน้า
ของฉันด้วยเสื้อคลุมของฉันเพื่อมิให้เขาเห็น” (บันทึกโดยอัล-บุ
คอรีย์และมุสลิม)

ท่านคือฟวาน บิน อัล-มุอ์อ์ญอล ได้เห็นเงาดำๆ ของคน
แล้วเขาก็ได้มุ่งไปหา ปราบกฏว่าเงาดำนั้นก็คือท่านหญิงอาอิชะฮฺ
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา โดยที่นางนอนหลับอยู่ในสภาพที่เปิดหน้า
ของนาง ซึ่งคือฟวานได้รู้ว่านั้นคือท่านหญิงอาอิชะฮฺ แล้วนางก็
ได้ตื่นนอน เนื่องจากคำอุทานของเขาที่กล่าวว่า “ อินนาลิลลาฮฺ
วะอินนา อิลัยฮิ รอญิฮุน” ดังนั้น ในคำพูดของท่านหญิงอาอิชะฮฺ
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ที่ว่า “ดังนั้นเขา(หมายถึงคือฟวาน) รู้ว่า
เป็นฉันในขณะที่เขาได้เห็นฉัน” นั้น ทำให้ท่านหลุดพ้นจากข้อ
ครหาด้วยเหตุที่ซอฟวานรู้จักท่าน ขณะเดียวกันท่านเองก็ไม่ได้
นิ่งเฉย ดังนั้นผู้ใดที่ได้ฟังเรื่องนี้ อาจมีคำถามในใจว่า คือฟวาน
จะรู้จักท่านหญิงอาอิชะฮฺได้อย่างไร ในเมื่อการปิดหน้านั้นเป็น
เรื่องที่จำเป็น แต่ท่านหญิงได้พูดว่า “เขาเคยเห็นฉันก่อนมีการ
บัญญัติให้คลุมหิญาบ”

และในคำพูดของนางที่ว่า “และเขาเคยเห็นฉันก่อนมี
การบัญญัติให้ทำการคลุมหิญาบ” ถือเป็นอีกหลักฐานหนึ่งที่

บ่งชี้ว่า การปิดหน้านั้นถูกบัญญัติใช้ในโครงการที่เกี่ยวกับการ
คลุมหน้าอีกด้วย

หลังจากนั้น ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้
กล่าวว่า “ดั่งนั้นฉันก็รีบคลุม” และในอีกสายรายงานบอกว่า
“ดั่งนั้น ฉันก็รีบปิดใบหน้าเพื่อมิให้เขาเห็น ด้วยกับเสื้อคลุมของ
ฉัน” ในคำพูดของท่านหญิงข้างต้นนี้ เป็นหลักฐานที่ชัดเจนยิ่ง
นักว่าการปิดหน้าเป็นเรื่องจำเป็น

หลักฐานที่ 4 คำพูดของท่านหญิงอาอิชะฮฺ
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ที่ว่า “ได้มีกองคาราวานผ่านมายังพวกเรา
ในขณะที่พวกเราอยู่พร้อมกับท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสัลลัม ในสภาพของผู้ที่ครองอิหมฺรอม ดั่งนั้นเมื่อพวกเขาได้เข้า
มาใกล้พวกเรา พวกเราได้ใช้เสื้อคลุมของพวกเราปิดใบหน้าของ
พวกเราและเมื่อพวกเขาได้ผ่านพวกเราไป พวกเราก็ได้เปิดหน้า”
(บันทึกโดยอะหมัด, อับู ดาวูด และก็ถือว่าเป็นรายงานที่ดี)

หลักฐานที่ 5 จากท่านอัสมอาฮฺ บินติ อบี บักร
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา นางได้กล่าวว่า “เราเคยปกปิดใบหน้าของ

เราจากบรรดาผู้ชาย และพวกเราเคยหิวผมก่อนที่จะทำการ
ครองอิหฺรอม” (สายรายงานถูกต้อง บันทึกโดยอัล-หาคิม และ
ท่านได้ให้ทัศนะว่าเป็นหะดีษที่ถูกต้อง และท่านอิหม่ามอัช-ชะ
ฮะบีรีย ก็เห็นด้วยกับท่าน)

อาจจะมีคนบางคนกล่าวว่า : แท้จริงตัวบทต่างๆ ที่
ปรากฏเกี่ยวกับการปกปิดใบหน้า นั้น ใช้เฉพาะบรรดาภริยาของ
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และนี่ถือว่าเป็นสิ่งที่
คลุมเครือเป็นอย่างมากที่แพร่หลายในกลุ่มชนสามัญทั่วไป และ
คำตอบเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

ประการแรก แท้จริง ตั้งแต่เดิมของบทบัญญัติต่างๆ ที่
บังคับใช้ในเรื่องการคลุมหูญาบนั้น ได้บังคับใช้กับผู้หญิงทั่วไป
และก็ไม่มีความสำคัญใดๆ มาเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้เฉพาะภรรยาของ
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เท่านั้น

ประการที่สอง แท้จริง ได้มีหลักฐานยืนยันจากเหล่า
ผู้หญิงที่เป็นเศาะหาบะฮ์ของท่านนบีเกี่ยวกับการปกปิดใบหน้า
ดังมีรายงานจากอัสมาอีในหะดีษที่ผ่านมาร่ว่า “พวกเราได้เคย
ปกปิดใบหน้าของเราจากบรรดาผู้ชาย” ซึ่งหลักฐานนี้

ครอบคลุมผู้หญิงทั้งหมด ไม่ได้เจาะจงเฉพาะภรรยาของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เท่านั้น

ประเภทที่สาม แท้จริงคำสั่งให้คลุมหิญาบนั้น มีหลักฐานที่ชัดเจนที่ครอบคลุมผู้หญิงที่ศรัทธาทั้งหมด ในคำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَلِكَ آدَبٌ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾

[الأحزاب: ٥٩]

ความว่า “โอ้นบีเอ๋ย จงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จักเพื่อพวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัล-อะหฺซาบ 59)

และก่อนจะจบเกี่ยวกับปัญหานี้ ข้าพเจ้าขอเสนอทัศนะของนักวิชาการบางท่านเกี่ยวกับความจำเป็นเกี่ยวกับการ

ปิดใบหน้าสำหรับผู้หญิงต่อหน้าบรรดาผู้ชายที่ไม่ใช่มะหุรอม
ดังนี้

- ท่าน อับดุลบักร์ อัร-รอซัยย อัล-ญัสศอบศ จากมัซฮับหะ
นะฟียฺ ท่านได้เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮฺที่ 370 ในตฟัสีรของท่าน
ในการอธิบายคำร่ำของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنَ جَلْبِيهِنَّ﴾ [الأحزاب: ٥٩]

ความว่า “พวกนางจงดึงเสื้อคลุมของนาง มาปิดตัวของนาง”
(อัล-อะห์ซาบ 59)

ท่านอธิบายว่า ในโองการนี้เป็นหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่า
แท้จริงผู้หญิงนั้นได้ถูกใช้ให้ทำการปิดใบหน้าของนางจาก
บรรดาผู้ชายที่อนุญาตให้แต่งงานกับนางได้และขณะที่พวกนาง
ออกจากบ้าน การแต่งกายมิดชิดยังเป็นการป้องกันอันตราย
จากบรรดาผู้ที่ไม่ประสงค์ดีได้อีกด้วย” (จากอะหฺกามุลกุรอ่าน
3/371)

- และท่านอับดุลบักร์ บิน อัล-อะเราะบียฺ จากมัซฮับ มา
ลิกียฺ เสียชีวิตปีฮิจญ์เราะฮฺที่ 543 ท่านได้กล่าวไว้ในตฟัสีรของ
ท่าน ในการอธิบายคำร่ำคำร่ำของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَكِّتُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ [الأحزاب: ๕๓]

ความว่า “และเมื่อพวกเจ้าได้ขอสิ่งใดจากพวกนาง ก็จงขอพวกนางจากหลังม่าน” (อัล-อะห์ซาบ 53)

ท่านอธิบายว่า “สำหรับผู้หญิงนั้น ทุกส่วนของนางเป็นเอาระาะฮฺ ทั้งร่างกายของนางและเสียงของนาง ดังนั้น จึงไม่อนุญาตให้นางทำการเปิดเผยมัน ยกเว้นในกรณีที่มีความคับขันหรือความจำเป็น เช่น การเป็นพยานให้แก่นาง หรือการรักษาโรคภัยที่เกิดขึ้นที่ร่างกายของนาง” (อะหฺกามุลกุรอาน 3/616)

- ท่านอิหม่ามอัน-นะวะวีญ์ จากมัชฮับชาฟีอีฮ์ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาต่อท่าน) เสียชีวิตปีฮิจญ์เราะฮฺที่ 676 ท่านได้กล่าวไว้ในอัล-มินฮาจญ์ ซึ่งถือว่าเป็นหนังสือที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในมัชฮับชะฟีอีฮ์ ว่า “การที่เด็กผู้ชายวัยรุ่นมองไปยังเอาระาะฮฺของผู้หญิงสูงอายุ และเช่นเดียวกัน การมองใบหน้าและฝ่ามือของนาง เป็นที่ต้องห้าม ในกรณีทีกลัวว่าจะก่อให้เกิดสิ่งที่ไม่ดี (อัร-ร็อมลีย์ได้กล่าวไว้ในหนังสืออธิบายของท่านว่า เรื่องนี้เป็นมติเอกฉันท์) เช่นเดียวกับในกรณี

ที่ไม่เกรงกลัวว่าจะเกิดสิ่งไม่ดี ก็ไม่เป็นที่อนุญาตให้มองตาม
ทัศนคติที่ถูกต้อง

- อิบนุ ซิฮาบุดดีน อัล-รอมลีย์ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาต่อ
ท่าน) เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮฺที่ 1004 ท่านได้กล่าวไว้ใน
คำอธิบายของท่านสืบเนื่องจากคำพูดของท่านอิหม่ามอัน-นะวะ
วีย์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นว่า “และท่านอิหม่าม (หมายถึงอัน-นะวะ
วีย์) ได้ชี้แจงว่าบรรดานักวิชาการได้มีมติเป็นเอกฉันท์ ในการ
ห้ามมิให้ผู้หญิงออกจากบ้านโดยเปิดใบหน้าของพวกนาง
เนื่องจากการมองนั้นเป็นบ่อเกิดแห่งความชั่วร้าย และยังทำ
ให้เกิดอารมณ์ใคร่ ... และเมื่อเรื่องดังกล่าวเป็นที่ต้องห้ามตาม
ทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่ ดังนั้น การมองไปยังผู้หญิงที่ปิด
ใบหน้าซึ่งไม่สามารถเห็นสิ่งใดจากนางนอกจากดวงตาทั้งสอง
และเสื้อคลุมของนางจึงไม่เป็นที่อนุมัติเช่นเดียวกัน” (จาก
หนังสือ นิฮายาตุลมุห์ตัจญ์ อิลลา ชัรหุ อัล-มินฮัจญ์ ฟิ อัล-ฟิก
ฮฺ อะลา มัชฮับ อัช-ชาฟีอีย์ เล่ม 6 หน้า 178-188)

- และท่านอัล-นะสะฟี อัล-หะนาฟี เสียชีวิตในปี
ฮิจญ์เราะฮฺที่ 701 ท่านกล่าวไว้ในการอธิบายคำรัส
ของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنَ جَلْبَابِهِنَّ﴾ [الأحزاب: ٥٩]

ความว่า “พวกนางจงดึงเสื้อคลุมของนาง มาปิดตัวของนาง”
(อัล-อะห์ซาบ 59)

ความหมายก็คือ ให้นางเหล่านั้นดึงเสื้อคลุมลงมา
ปกปิดใบหน้าของพวกนาง และสีข้างของพวกนาง (จากหนังสือ
มาดารีก อัต-ตันซีล)

- ชัยคุลอิสลาม อิบน์ ตัยมียะฮฺ เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮ์
ที่ 728 ได้กล่าวไว้ว่า “และที่ผู้หญิงเปิดใบหน้าของพวกนาง ให้
ผู้ชายที่อนุญาตให้แต่งงานกับนางได้เห็นนั้น ถือว่าไม่อนุมัติ
และมันเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองต้องกำชับใช้ให้กระทำความดี
และจะต้องยับยั้งการกระทำที่ไม่ดีอันนั้น และผู้ใดที่เพิกเฉยใน
เรื่องนี้ เขาก็จะถูกลงโทษ เนื่องจากการที่เขาละเลยในการห้าม
ปรามในสิ่งที่ไม่ดี (จากหนังสือมััจญ์มูฮฺ อัล-พะตาวา เล่มที่ 24
หน้า 382)

- และอิบน์ ญุซัยรฺ อัล-กัลบียฺ อัล-มาลิกียฺ เสียชีวิตในปี
ฮิจญ์เราะฮ์ที่ 741 ท่านกล่าวว่าไว้ในการอรรถาธิบายคำรัส
ของอัลลอฮ์ ที่ว่า

﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنَ جَلْبَابِهِنَّ﴾ [الأحزاب: ٥٩]

ความว่า “พวกนางจงดึงเสื้อคลุมของนาง มาปิดตัวของนาง”
(อัล-อะห์ซาบ 59)

ท่านอธิบายว่า ในอดีตผู้หญิงอาหรับนั้นได้เปิดใบหน้าของพวกนาง เหมือนกับที่บรรดาทาสได้ทำกัน และในการกระทำดังกล่าวก็เพื่อเรียกร้องความสนใจให้ผู้ชายได้มุ่งเป้าสายตามายังพวกนาง ดังนั้น อัลลอฮ์จึงได้ใช้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางเพื่อต้องการที่จะให้พวกนางปกปิดใบหน้า”
(จากหนังสือ ฮัต-ตัลฮียัล ลี อุลุม ฮัต-ตันซีล)

-ท่านอิบนุล กัอยยิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่านที่ชื่อว่า “อิอูลาม อัล-มุวัคคิฮีน เล่ม 2 หน้า 80 ว่า

เอาเราะฮฺ (ส่วนที่ต้องปกปิด) นั้น มีอยู่ 2 แบบ คือ :

1. เอาเราะฮฺที่ต้องปกปิดจากสายตา
2. เอาเราะฮฺที่ต้องปกปิดขณะทำการละหมาด

และสำหรับผู้หญิงที่เป็นอิสระ(ไม่ใช่ทาส) นั้นนางสามารถจะละหมาดพร้อมกับการเปิดหน้าและฝ่ามือทั้งสองได้

แต่ไม่อนุญาตให้นางออกไปยังตลาดและที่มีผู้คนรวมกันมาก ๆ
ในสภาพที่เปิดหน้าและเห็นมือทั้งสองดังกล่าว วัลลอฮุอะอูลัม

- ท่าน ตะกีเยุดดีน อัล-สุบกีเย์ อัล-ซาฟีอียฺ เสียชีวิตในปี
ฮิจญ์เราะฮ์ที่ 756 กล่าวว่า ทักษะที่ใกล้เคียงการปฏิบัติของ
เหล่าเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
มากที่สุดคือ ทักษะที่ถือว่าใบหน้าและฝ่ามือของผู้หญิงนั้นเป็น
สิ่งที่ต้องปกปิดให้พ้นจากสายตา (จากหนังสืออนิฮายะฮ์ อัล-มุห์
ตัจญ์)

-ท่านอิบน์ หะญูรฺ เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮ์ ที่ 856 ท่าน
ได้กล่าวอธิบายหะดีษของท่านหญิง อาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอัล
ฮา ซึ่งอยู่ในเศาะฮี้หฺ อัล-บุคคอรีเย์ โดยที่ท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้
กล่าวไว้ว่า

“เมื่อโองการนี้ได้ถูกประทานลงมา

﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ [النور: 31]

ความว่า “ให้พวกนางจงดึงผ้าคลุมมาปิดหน้าอกของพวกนาง”
(อัน-นูรฺ 31)

บรรดาผู้หญิงทั้งหลายก็เอาผ้าของพวกนางมาฉีกขอบๆ
ของผ้า แล้วนำมาปกปิดใบหน้าของพวกนางด้วยผ้านั้น

- ท่านอัล-สุญญีย์ ขออัลลอฮฺทรงเมตตาต่อท่าน เสียชีวิต
ในปีฮิจญ์เราะฮฺที่ 911 ท่านได้อธิบายคำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ﴾ [الأحزاب: ๕๙]

ความว่า “พวกนางจงดึงเสื้อคลุมของนาง มาปิดตัวของนาง”
(อัล-อะห์ซาบ 59)

ท่านกล่าวว่า นี่คือโองการ ที่เกี่ยวกับการ คลุมหิญาบที่
ผู้หญิงทั่วไปจำเป็นต้องปกปิดศีรษะและใบหน้าของพวกนาง
(จากหนังสือ เอานุล มะอฺญูด เล่มที่ 11 หน้า 158)

- ท่านอัล-บุฮุตีย์ อัล-หันบะลีย์ เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮฺ
ที่ 1046 ได้กล่าวไว้ในหนังสือ กัชชาฟ อัล-กินาฮฺ ว่า “จำเป็นแก่
ผู้หญิงที่เป็นอิสระและบรรลู่ศาสนภาวะแล้วต้องปกปิดมือทั้ง
สองและใบหน้าของนางจากสายตา นอกเวลาละหมาด
เช่นเดียวกับส่วนอื่นๆ ของร่างกาย”

และอีกมากมายจากบรรดานักวิชาการ ถ้าหากว่า
ข้าพเจ้าไม่เกรงว่ามันจะยาว ก็จะทำคำพูดของพวกเขามากล่าว
ไว้ ณ ที่นี้อีก

และมีนักวิชาการอีกมากที่มีทักษะเป็นเช่นนี้ อาทิเช่น
ท่านเชคอัปดูรเราะห์มาน บิน สะอูดีย์, เชคมุห์มัด บิน อิบรอ
ฮีม อาล อัช-เชค, ท่านมุห์มัด อัล-อะมีน อัช-ซันกีฎีย์, ท่านเชค
อัปดุลอะซีซ บิน อัปดุลลอฮฺ บิน บาซ, ท่านเชคอบูบักรฺ อัล-ญะ
ซาอีย์, ท่านเชคมุห์มัด บิน อุษัยมีน, ท่านเชคอัปดุลลอฮฺ บิน
ญิบรีน, ท่านเชคศอลิหฺ อัล-เฟาซาน และเชคบักรฺ บิน อัปดุลลอ
ฮฺ อบู ซัยดฺ ขออัลลอฮฺได้ทรงเมตตาต่อพวกเขาและขอให้อัลลอฮฺ
ได้ทรงปกป้องผู้ที่มีชีวิตอยู่จากพวกเขาและคนอื่นๆ

ที่ข้าพเจ้าขอนำมา ณ ที่นี้ เป็นคำพูดของท่านเชคมุห์
มัด บิน อุษัยมีน ขออัลลอฮฺได้ทรงเมตตาต่อท่าน หลังจากที่ท่าน
ได้ยืนยันว่าการปิดหน้าและมือทั้งสองของผู้หญิงนั้นเป็น
สิ่งจำเป็น (วาญิบ) ท่านได้กล่าวว่า “ฉันแปลกใจเหลือเกินที่มี
คนบางกลุ่มกล่าวว่า แท้จริงผู้หญิงนั้นจำเป็นแก่นางที่จะต้อง
ปกปิดเท้าของนาง แต่อनुญาติให้เปิดมือทั้งสองของพวกนางได้
อะไรกันแน่ที่จำเป็นจะต้องปกปิดระหว่างเท้าและมือทั้งสอง?

ไม่ใช่เมื่อทั้งสองดอกหรือที่จำเป็นจะต้องปกปิด? เนื่องจากความสวยงามของฝ่ามือและนิ้วมือของผู้หญิงและปลายนิ้วของนาง เป็นสิ่งที่มีเสน่ห์น่าชื่นชมมากกว่าเท้าหลายเท่าตัว

และฉันแปลกใจเช่นกันที่มีคนบางกลุ่มพวกเขาบอกว่า ผู้หญิงนั้นจำเป็นที่จะต้องปกปิดเท้าทั้งสองของนาง แต่อนุญาตให้นางเปิดไบหน้าของนางได้ ดังนั้นอะไรที่สมควรจะต้องปกปิดระหว่างไบหน้าและเท้า ?

และไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่ค้านกับสติปัญญาดอกหรือ การที่เรากล่าวว่า แท้จริงบทบัญญัติอิสลามที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงปรีชาญาณได้วางบทบัญญัตินี้มานั้น จำเป็นแก่ผู้หญิง จะต้องปกปิดเท้า แต่ขณะเดียวกันก็อนุญาตให้เปิดไบหน้าของนางได้?

คำตอบในเรื่องนี้ คือ ถือว่าเป็นเรื่องที่ค้านกัน เนื่องจากบรรดาผู้ชายนั้นมีความผูกพันไฝหาไบหน้าของผู้หญิง มากกว่าที่จะผูกพันหรือไฝหากับเท้าของนาง”

ท่านเชคอุษัยมีนได้กล่าวต่อไปว่า “ฉันเชื่อเหลือเกินว่า ไม่มีใครคนไหนที่รู้ว่าอะไรคือสาเหตุแห่งความวุ่นวายและทำให้บรรดาผู้ชายนั้นมีความใคร่ เป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอนที่เขาจะ

อนุญาตให้ผู้หญิงเปิดหน้า แต่ในขณะเดียวกันเขากลับบอกว่า การปกปิดเท้าทั้งสองนั้นเป็นเรื่องจำเป็นและก็ยังพาดพิงเรื่องนี้ไปยังบทบัญญัติอิสลามที่มีความสมบูรณ์แบบยิ่งอีกด้วย และโดยเหตุนี้ข้าพเจ้าได้พบว่านักวิชาการรุ่นหลังๆ จึงได้กล่าวว่ บรรดาปวงประชาญได้มีความเห็นตรงกันว่า จำเป็นที่จะต้อง ปกปิดใบหน้าของผู้หญิง เนื่องจากใบหน้าเป็นสาเหตุของความ รุนวายเป็นอันตรายที่จะเกิดกับผู้หญิง ดังที่เจ้าของหนังสือนัย ลุลเอาฏอรุได้ระบุไว้ในหนังสือของท่าน ซึ่งรายงานจากอิบนุ รุ สลาน..” (คัดจากหนังสือ ฟ้าดาวาเกี่ยวกับผู้หญิงมุสลิมะฮฺ เล่ม ที่ 1/403-404)

ชนิดที่ 2 จากเครื่องแต่งกายที่เปิดเผยและเป็นที่ต้องห้าม ก็คือ การใส่เสื้อคลุมแค่ว่า

สำหรับเสื้อคลุมในหมู่ผู้หญิงในปัจจุบันมันเป็นความ เจ็บปวดเหลือเกิน ซึ่งเป็นธุรกิจค้าขายของพ่อค้าที่แข่งขันกันในการออกแบบเสื้อผ้าใหม่ๆ อยู่ตลอด และในบรรดาเสื้อผ้าที่ย่ำแย่ เหล่านั้น ที่มีชื่อเรียกว่าเสื้อคลุมไหล่หลังจากนั้นได้มีการ ออกแบบต่างๆ มากมาย เช่น เสื้อคลุมฝรั่งเศส และเสื้อคลุมโม

รอกโค เสื้อคลุมที่มีหมวก และเสื้อคลุมที่รัดรูป ซึ่งเสื้อผ้าต่างๆ เหล่านั้นเป็นเสื้อผ้าที่นำมาเพื่อประชันความสวยงามระหว่าง ผู้หญิง

และเสื้อคลุมต่างๆ เหล่านั้นถือว่าไม่อนุญาตให้สวมใส่ เนื่องจากหนึ่งในเงื่อนไขของการคลุมหญ้านั้นจะตั้งไม่เป็น การประดับประดาในตัวของมันเอง ดังนั้น หากหญ้านั้น เป็นเครื่องประดับเสียเองก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องห้าม

และบรรดาผู้ชายโดยทั่วไปได้ลงความเห็น ว่า เสื้อคลุม ประเภทนี้ได้ดึงดูดสายตาของผู้ชาย เนื่องจากความสวยงามของมัน แต่มีผู้หญิงบางคน – ขอให้อัลลอฮฺทรงชี้แนะแก่พวกนาง เหล่านั้น – ได้กล่าวว่า “ไม่เห็นมีใครหันมามองฉันเลย” แต่ความจริงในเรื่องนี้ผู้ชายเป็นผู้ตัดสินไม่ใช่ผู้หญิง

และข้าพเจ้าได้เคยทำการพิสูจน์เกี่ยวกับการแต่งกาย ของผู้หญิงซึ่งรับข้อมูลจากวารสารอัต-ตะอูวะฮฺ ในเรื่องของการ ใส่เสื้อคลุมของผู้หญิง เพื่อทำการโอ้อวดโฉม “เสื้อคลุมที่คลุม แคหัวไหล่” โดยที่ได้แจกแบบสำรวจให้แก่ผู้หญิงจำนวน 624 คน ครึ่งหนึ่งแจกให้แก่ผู้หญิงซึ่งพวกเขาใส่ผ้าคลุมแคหัวไหล่ และอีกครั้งแจกให้แก่ผู้หญิงที่คลุมถึงศีรษะ

ผลของการสำรวจที่แจกให้แก่บรรดาผู้หญิงที่สวมใส่เสื้อคลุมแค่วัยไหล่ ออกมาดังนี้:-

37 % ใช้ใส่เฉพาะออกตลาดเท่านั้น

60 % สวมใส่มันตามกระแสแห่งความนิยมตามแฟชั่นสมัยใหม่

39 % รู้สึกกลัวต่อบาปเมื่อได้สวมใส่มัน

47 % ผู้ปกครองพวกนางมีความพอใจในเรื่องนี้

และเป็นที่น่าแปลกใจไปอีกก็คือ จำนวน 35% ที่ผู้ปกครองของนางนั้นได้ส่งเสริมในการแต่งตัวดังกล่าว จนมีผู้หญิงบางคนได้กล่าวว่า: ที่พวกเราสวมใส่เสื้อผ้าที่ประเจิดประเจ้อ อันที่จริงพวกเราไม่ต้องการเช่นนั้นแต่มันเป็นความประสงค์ของสามีเราที่อยากให้เราทำเช่นนั้น

และข้าพเจ้าก็ทราบดี ถึงสภาพต่างๆ เหล่านั้น มีสามีจำนวนมากที่ใช้ภรรยาของเขาให้ทำการสวมใส่เสื้อคลุมที่คลุมแค่วัยไหล่ และยังให้ภรรยาของเขาถอดถุงมือออก เมื่อนางได้ไปไหนพร้อมๆกับเขา เพื่อให้นางเป็นจุดเด่นท่ามกลางผู้คน

และข้าพเจ้าแปลกใจเหลือเกินกับการที่พวกเขาเหล่านั้นไม่มีความหึงหวงและหวงแหนภรรยาของพวกเขา

ข้าพเจ้าได้อ่านคำพูดที่ทรงคุณค่ายิ่งของท่านอิบนุลกัทยิม (ขอให้อัลลอฮฺทรงเมตตาต่อท่าน) ซึ่งท่านได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่านที่ชื่อว่า (ฮัด-ดาร์ วะ ฮัด-ตะวาร์) โดยมีความว่า “แท้จริงการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮฺนั้นจะส่งผลให้ความหวงแหนอ่อนแอลง แต่เมื่อบ่าวได้กลับเนื้อกลับตัว และปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัด ความหวงแหนของเขาก็จะกลับคืนมา”

และเป็นที่น่าสังเกตว่า จากผลสำรวจครั้งนี้มีผู้หญิงจำนวน 86% ได้ประสบกับความเดือดร้อนอันเนื่องจากการแต่งตัวที่ไม่เรียบร้อยของพวกนาง นี่คือการยืนยันจากคำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَلِكُمْ أَذْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾

[الأحزاب: ٥٩]

ความว่า “โอ้นบีเอ๋ย จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้าและบุตรสาวของเจ้าและบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จักเพื่อพวกนางจะไม่ถูก

รบกวน และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัล-อะหฺ
ซาบ 59)

อัลลอฮฺตรัสว่า “นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็น
ที่รู้จัก” จากอายะฮฺนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่า มันเป็นการดีกว่าที่
ผู้หญิงจะได้แสดงออกและให้คนอื่นรู้จักนางในสภาพที่มีความ
บริสุทธิ์จากความชั่วช้า มีความละอาย และการปกปิดของนาง
เพื่อว่านางจะไม่ถูกคุกคามจากคนชั่วและผู้ชายที่ชอบเกี้ยวพา
ราสีทั้งหลาย ซึ่งเป็นเรื่องที่พบเจออยู่เสมอ

ประเภทที่ 3 การที่ผู้หญิงออกนอกบ้านโดยที่นางใส่ ผลิตภัณฑ์ที่มีความหอม

ข้าพเจ้าจะนำหลักฐาน จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิวะสัลลัม มายืนยันถึงการห้ามมิให้ใช้เครื่องประดับชนิดนี้
ดังต่อไปนี้

มีรายงานจาก ชัยนับ ภรรยาของอับดุลลอฮฺ นางได้
กล่าวว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่พวก
นางว่า

[إِذَا شَهِدْتَ إِحْدَاكُنَّ الْمَسْجِدَ فَلَا تَمْسُ طِيَّبًا] [رواه مسلم]

ความว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเธอ ต้องการมายังมัสยิด
ดังนั้นเธอก็อย่าได้ใส่เครื่องหอม” (บันทึกโดยมุสลิม)

และท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้เช่นกัน จากหะดีษของ
ท่านอบี สุร็อยเราะฮะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุ แท้จริงท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

[أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَتْ بِجُورًا فَلَا تَشْهَدْ مَعَنَا الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ] [رواه مسلم]

ความว่า “ผู้หญิงคนใดได้ใส่เครื่องหอม ดังนั้นนางอย่าไปร่วม
ละหมาดอิซฮาอ์พร้อมกับเรา” (รายงานโดยมุสลิม)

ในเมื่อการไปมัสยิดนั้นยังเป็นที่ต้องห้ามแก่ผู้หญิงที่ใส่
เครื่องหอม ดังนั้นการไปตลาดมันย่อมจะสมควรกว่าที่จะห้าม
นางมิให้ออกไปในสภาพนั้น

มีรายงานจากท่านอบู มุซา อัล-อัซฮารีญ์ เราะวะฎิยัลลอฮุ
อันฮุ ท่านได้กล่าวว่า ท่านเราะฮะฮฺล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวไว้ว่า

[أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا مِنْ رِيحِهَا فَهِيَ زَانِيَةٌ] [رواه

[النسائي]

ความว่า “ผู้หญิงคนใดได้ใส่เครื่องหอม แล้วนางได้เดินผ่านไป
ยังชนกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้พวกเขาได้กลิ่นหอมของนาง ดังนั้น นางก็
เป็นหญิงที่ผิดประเวณี” (รายงานโดย อัน-นะสาอีย์ และเป็นหะ
ดีษที่ดี)

ชนิดที่ 4 การไม่เอาใจใส่ในเรื่องของการเปิดเอาเราะฮฺ เมื่ออยู่ต่อหน้าชายที่อนุญาตให้แต่งงานได้

ในเรื่องนี้มีตัวอย่างให้เห็นมากมาย เช่น :-

ตัวอย่างที่หนึ่ง: ผู้หญิงบางคนไม่ได้เอาใจใส่ในการ
ปกปิดมือทั้งสองและเท้าทั้งสองของนาง ซึ่งตามคำอธิบายที่
ผ่านมาข้างต้นเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า การปกปิดมือและเท้าทั้ง
สองนั้นเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากหลักฐานโดยรวมของคำพูดของ
ท่านนบี ซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ที่ว่า “ผู้หญิงนั่นคือเอา
เราะฮฺ” และหะดีษของอิบนุ อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ท่านได้
กล่าวไว้ว่า: ท่านเราะฮฺลูล คือซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าว
ไว้ว่า:

«مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» . فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ :
فَكَيْفَ يَصْنَعَنَّ النِّسَاءُ بِذُبُولِهِنَّ . قَالَ : «يُرْخِيْنَ شِبْرًا» . فَقَالَتْ : إِذَا تَنَكَّشَفُ

أَقْدَامُهُنَّ . قَالَ : «فَيْرُخِيْنُهُ ذِرَاعًا ، لَا يَزِدُّنَ عَلَیْهِ» [أخرجه الترمذي بسند صحيح]

ความว่า “ผู้ใดปล่อยชายผ้าของเขา เพื่อต้องการใ้รอด อัลลอฮฺ จะไม่มองเขาในวันกิยามะฮฺ” ท่านอุมมุ สะละมะฮฺ ได้กล่าวว่า: แล้วผู้หญิงจะทําอย่างไรกับชายผ้าของพวกนาง?. ท่านนบีได้กล่าวว่า “ให้พวกนางปล่อยเสื้อคลุมของนางให้ยาวลงไปอีกหนึ่งคืบ” แล้วอุมมุ สะละมะฮฺได้กล่าวว่า: ถ้าเท้าของนางได้เปิดเผย? ท่านนบีก็กล่าวว่า: ให้พวกนางปล่อยมันให้ยาวไปอีกหนึ่งศอก และไม่ยาวไปกว่านั้น” (บันทึกโดยท่านอิมามอัต-ติรมิซีย์ ด้วยสายรายงานที่เศาะฮีหฺ)

แต่ผู้หญิงในยุคปัจจุบัน เธอมิได้ปล่อยชายผ้าของเสื้อคลุมให้ยาวเป็นคืบและเป็นศอก และก็ไม่ได้ปกปิดมือทั้งสองของนางด้วยเสื้อคลุมนอกจากจำนวนน้อยเท่านั้น ดังนั้น สิ่งที่จะนำมาปกปิดมือและเท้าของนางก็คงไม่มีอะไรดีไปกว่าถุงมือและถุงเท้าสีดำ

และข้าพเจ้าก็ทราบดีว่า มีผู้หญิงจำนวนมากที่ได้เปิดมือและเท้าทั้งสองของพวกนาง เมื่ออยู่ต่อหน้าชายที่อนุญาตให้

แต่งงานกับเธอได้ ไม่ว่าจะในเวลาพวกนางจะไปไหนมาไหนหรือ
อยู่กับบ้าน โดยที่พวกนางมิได้มีจุดประสงค์เพื่อที่จะทำการไถ่
อวด หรือดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม แต่ว่าพวกนางทำ
ไปก็เนื่องจากการละเลยไม่เอาใจใส่ ดังนั้น พวกนางสมควรที่จะ
ทราบไว้ว่า การละเลยไม่เอาใจใส่นั้นไม่ทำให้รอดพ้นจาก
ความผิดได้ เพราะว่าแท้จริงการเปิดเผยส่วนที่ไม่อนุญาตให้
เปิดเผยนั้น เป็นเรื่องที่ต้องห้าม

และเมื่อผู้หญิงบางคน ได้รับทราบเกี่ยวกับหลักการ
ปฏิบัติที่เป็นบทบัญญัติของศาสนาเกี่ยวกับการใส่ถุงมือและถุง
เท้า พวกนางจะรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่ลำบากแก่พวกนางในตอน
แรกๆ แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะเวลาหนึ่งก็จะรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่
ง่ายตายสำหรับนาง เหมือนกับการใส่เสื้อคลุม และปกปิด
ใบหน้า โดยที่นางไม่อาจละทิ้งมันได้

ตัวอย่างที่สอง: คือการละเลยไม่เอาใจใส่ในการปิด
เอาเราะฮุแก่เด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ ก่อนที่พวกเขาจะเข้าเกณฑ์
บังคับในการปฏิบัติศาสนกิจ

เป็นที่ทราบกันดีว่า ส่วนมากของเด็กผู้หญิงนั้นจะ
บรรลุนิสันนาก่อนเด็กผู้ชาย หรือบางครั้งเด็กผู้หญิงจะ

บรรลุตสสนภวระ ขณะที่อยู่ใต้นัประณมปีทีสี่ หรือ ห้า แต่ว่่าพ่อแม่อังเห็นว่่าพวกเขาังเป็นเด็กอยู่ และด้วยเหตุนี้ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองละเลยในการที่จะคลุมผ้าหิญาบให้แก่ลูกๆ หรือคลุมให้แต่ไม่ถูกตองตามบทบัญญัติของศาสนา ดั่งนั้น สมควรทีเด็กผู้หิญาบในวัยนี้จะต้องแต่งตัวให้เหมือนหิญาบสาวที่บรรลุตสสนภวระแล้ว ดั่งนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครองทั้งหลายจะต้องให้ความสนใจในเรื่องนี้ และเป็นหน้าทีของพ่อแม่ทีจะต้องอบรมบุตรสาวของพวกเขาให้สวมใส่หิญาบตั้งแต่นั้นๆ เพื่อว่่าพวกเขาจะได้มีความเคยชินในเรื่องนี้

ตัวอย่างที่สาม: การละเลยต่อการเปิดเอาเราะฮ์ต่อหน้านายแพทย์

เงื่อนไขสามข้อทีอนุญาตให้ผู้หิญาบเปิดเผยเอาเราะฮ์เมื่ออยู่ต่อหน้านายแพทย์

เงื่อนไขทีหนึ่ง: เมื่อไม่มีแพทย์หิญาบในแผนกนั้น แต่ในปัจจุบันมีแพทย์หิญาบทีเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ทีเกี่ยวกับผู้หิญาบ เช่น การคลอดบุตร การรักษาโรคฟัน โรคสายตา โรคผิวหนัง ฯลฯ อยู่มากมาย ดั่งนั้นเมื่อโรงพยาบาล หรือศูนย์บริการสาธารณสุข

ใดไม่มีแพทย์หญิงหรือพยาบาลหญิง ก็สามารถหาได้ในศูนย์
อื่นๆ อีก

เป็นที่หน้าแปลกใจที่ผู้ชายจำนวนมากได้ให้
ความสำคัญในเรื่องการงาน ธุรกิจ การค้าขาย พวกเขาต่าง
สืบเสาะสรรหาสิ่งที่ดีกว่าเพื่อการงานของเขา แต่กลับละเลย
ภรรยา, ลูกสาว, พี่สาว, น้องสาวของพวกเขา ทั้งๆ ที่เป็นเรื่อง
สำคัญกว่าและสมควรจะได้รับการดูแลเอาใจใส่มากกว่า ดังนั้น
จึงเป็นหน้าที่ของเขาโดยตรงที่จะต้องพยายาม เสาะหาแพทย์
หญิงเพื่อทำการรักษาพวกเขา

เงื่อนไขที่สอง: มะหีROOMของนางจะต้องอยู่กับนางด้วย
ดังนั้น เมื่อทำการค้นหาแล้ว ปรากฏว่าไม่มีแพทย์หญิง ก็จำเป็น
จะต้องมีมะหีROOMอยู่พร้อมกับนางด้วย เมื่อแพทย์ที่ทำการตรวจ
เป็นผู้ชาย ดังนั้น การที่ผู้หญิงอยู่พร้อมกับมะหีROOMของนางนั้น
ถือว่าเป็นความบริสุทธิ์สำหรับตัวนางเอง และยังเป็นการ
ป้องกันมิให้เกิดสิ่งที่เลวร้ายที่มันจะตามมา เพราะการที่ผู้ชาย
มองไปยังเอาเราะฮฺของผู้นั้นเป็นบ่อเกิดของความชั่วร้าย
ทั้งหลาย และมะหีROOMถือว่าเป็นสิ่งที่จะปกป้องผู้หญิงให้รอด

พ้นจากความชั่วร้ายอันนี้ ดังมีรายงานจาก ท่านเราะสูล
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า แท้จริง ท่านได้กล่าวไว้ว่า:

« لَا يَخْلُونَ رَجُلًا بِأَمْرَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مِحْرَمٍ » [رواه مسلم]

ความว่า “อย่าให้ผู้ชายได้อยู่สองต่อสองกับผู้หญิงนอกจากมี
มะหฺร็อมของนางร่วมอยู่ด้วย” (บันทึกโดยมุสลิม จากหะดีษ
ของอิบนุอับบาส เราะซูลุลลอฮฺอันสุมา)

เงื่อนไขที่สาม: เปิดเผยเอาเราะฮฺเท่าที่จำเป็นเท่านั้น
เช่น เมื่อประสบโรคที่เท้าก็ให้เปิดแค่เท้าเท่านั้น และเมื่อเป็นโรค
ที่หูก็ให้เปิดแค่หูเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เปิดเผยใบหน้า เป็นเรื่อง
ที่น่าเศร้าเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ที่มีผู้หญิงจำนวนมากได้เปิดใบหน้า
ของพวกนางให้แก่ชายแพทย์ จะเป็นด้วยเหตุผลใดก็ตาม
หรือไม่มีสาเหตุ การกระทำเช่นนั้นถือว่าเป็นผิดพลาดอย่างมาก
ที่จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจ เช่นเดียวกันมีผู้ชายบางกลุ่มได้
ละเลยในเรื่องนี้โดยปล่อยให้ภรรยาของเขาอยู่กับบรรดา
นายแพทย์เพียงลำพัง ส่วนตัวเขารออยู่ข้างนอก

และถือเป็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงที่ผู้ชายบาง
คนได้ปล่อยให้ภรรยาของเขาอยู่กับนายแพทย์ที่รักษาโรค

เกี่ยวกับผู้หญิง และเกี่ยวกับการคลอดบุตร โดยที่นายแพทย์ได้เปิดอวัยวะที่พึงสงวนของนาง - ใช้อัลลอฮฺ! โปรดให้พวกเรารอดพ้นจากสิ่งไม่ดีเหล่านี้ด้วยเถิด -

และเช่นเดียวกัน ถือเป็นความน่าเกลียดเป็นอย่างมาก ก็คือการที่ได้พยานายแพทย์มาทำคลอดให้แก่ผู้หญิง หรือตรวจโรคให้แก่นาง เราอนุญาตให้ชายแปลกหน้ามองไปยังเอาเราะฮฺผู้หญิงของเราได้อย่างไร ? โดยเฉพาะขณะที่นางไม่สบาย ทั้งๆ ที่นางเติบโตมาท่ามกลางความเรียบร้อยและและการปกปิดที่มิดชิดตามบัญญัติแห่งอิสลาม

ด้านที่สอง เครื่องประดับแบบที่ไม่เปิดเผย

ด้านที่สอง : เกี่ยวกับเครื่องประดับที่พึงระวังเมื่ออยู่ต่อหน้าชายที่อนุญาตให้แต่งงานกับนางได้ ก็คือ เครื่องประดับแบบที่ไม่เปิดเผย

ดังดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ [النور: ๓๑]

ความว่า “และพวกนางอย่าได้กระต๊อบเท้าของพวกนางเพื่อให้
ผู้อื่นได้รู้เครื่องประดับของพวกนางที่ได้ปกปิดไว้” (อัน-นุรุ 31)

และผู้หญิงในยุคที่มลายก่อนอิสลามในสมัยญาฮิลียะฮฺ นางจะสวมกำไลเท้าไว้ข้างในเสื้อคลุมที่ยาวของพวกนาง
ดังนั้นเมื่อนางได้เดินผ่านผู้ชาย นางก็จะกระต๊อบเท้าของนาง
ขณะที่เดิน จนกระทั่งเสียงกำไลที่ข้อมือทำดังออกมาเพื่อให้บรรดา
ผู้ชายนั้นรู้ว่านางนั้นได้ใส่กำไลเป็นเครื่องประดับ ดังนั้น อัลลอฮฺ
ก็ได้เปิดเผยสิ่งที่จิตใจของนางได้ซ่อนไว้ และพระองค์ได้ทรง
ห้ามการกระทำดังกล่าว

โอ้ ! พี่สาว และน้องสาวที่รักทั้งหลาย โปรดพิจารณา
ประการต่อไปนี้

ระหว่าง การที่ผู้หญิงคนหนึ่งกระต๊อบเท้ากับการที่ผู้หญิง
อีกคนหนึ่งได้ปล่อยกางเกงของนางออกมานอกเสื้อคลุม
อย่างไรหนิที่ถือว่าเป็นการโชว์เครื่องประดับมากกว่ากัน ?

และการที่ผู้หญิงคนหนึ่งได้กระต๊อบเท้า และผู้หญิงอีก
คนหนึ่งได้ถลกกระโปรงของพวกนางขณะลงจากรถหรือขึ้นรถ

ของนางหรือขณะที่เดินอยู่ในห้างสรรพสินค้า อย่างไหนถือว่าเป็นการโชว์เครื่องประดับมากกว่ากัน?

และการที่ผู้หญิงคนหนึ่งได้กระชับเท้าของนาง และการที่ผู้หญิงอีกคนหนึ่งได้สะพายกระเป๋าไว้บนบ่าของนางในขณะที่เดินอยู่ในตลาดหรือว่านางนั้นใส่รองเท้าส้นสูง และส่งเสียงดังขณะที่เดิน อย่างไหนที่ถือว่าเป็นการโชว์เครื่องประดับมากกว่ากัน ?

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าภาพต่างๆ เหล่านี้รุนแรงและเป็นที่ต้องห้ามยิ่งกว่าอดีตหลายเท่าตัว

บทส่งท้าย

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ จะเป็นรูปธรรมได้นั้นต้องอาศัย
ผู้หญิงเป็นผู้รณรงค์ส่งเสริมในเรื่องนี้ด้วย จึงจะได้รับ
ความสำเร็จในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้หญิง

1. มีรายงานจากญะวีร์ บิน อับดุลลอฮฺ เราะษีฎัลลอฮฺ
อันฮฺ เขาได้กล่าวว่า ครั้งหนึ่ง พวกเราเคยอยู่พร้อมกับท่านเราะ
สูล คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม ในช่วงต้นๆ ของกลางวัน มี
กลุ่มชนหนึ่งมาในสภาพไม่ใส่รองเท้า เสื้อผ้าขาดวิน โดยพวก
เขาสะพายดาบ คนส่วนใหญ่จากพวกเขาเป็นผู้ที่ขัดสนยากจน
หรือว่าทั้งหมดของพวกเขาเป็นผู้ยากจน(จากเผ่ามุฎ็อรฺ) ดังนั้น
สีหน้าของท่านเราะสูลุลลอฮฺ คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม
เปลี่ยนไป เมื่อได้เห็นพวกเขาอยู่ในสภาพที่ยากจนเช่นนั้น ท่าน
ได้เข้าไปในบ้านหลังจากนั้นก็ได้ออกมาแล้วได้ใช้ท่านบิลาลให้ทำ
การเรียกสู่การละหมาด(อะซาน) และทำการอิกอมะฮฺแล้วท่านน
บีได้นำละหมาด หลังจากนั้นก็ได้กล่าวเทศนา จนถึงคำพูดของ
ท่านที่ว่า ... ชายคนหนึ่งได้บริจาคเพียงหนึ่งดินารฺหรือเพียง
หนึ่งดิรฮัม หรือให้บริจาคเสื้อผ้า หรือข้าวสาลีแค่เพียงศอกหนึ่ง

หรืออินทผลัมคออูหนึ่ง จนกระทั่งท่านได้กล่าวว่า ถึงแม้
อินทผลัมแค่ซีกเดียว เขา(ญะร็ร)ได้กล่าวว่า ทันใดนั้น ก็มีชาว
อันศอรุคนหนึ่งได้นำอุจเงินมาโดยที่เขาเกือบจะถือไม่ไหวหรือ
ถือไม่ไหวจริงๆ แล้วเขา(ญะร็ร)ได้กล่าวว่า หลังจากนั้นผู้คนก็ได้
ปฏิบัติตาม จนกระทั่งฉันได้เห็นอาหารและเสื้อผ้าสองกอง และ
ฉันเห็นใบหน้าของท่านเราะสุลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสลัลัม เบิกบานขึ้นมา แล้วท่านก็ได้กล่าวว่า

«مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ
أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ
وِزْرُهَا، وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ»
[أخرجه مسلم]

ความว่า “ผู้ใดที่ได้ปฏิบัติ(ฟื้นฟู) แนวทาง (แบบอย่าง) ที่ดีใน
อิสลาม ดังนั้นเขาก็จะได้ผลบุญในเรื่องนั้น และจะได้รับผลบุญ
ของผู้ปฏิบัติตามแนวทางนั้นหลังจากเขาด้วย โดยผลบุญของ
พวกเขาจะไม่ลดน้อยลงแต่อย่างใด และผู้ใดที่ได้วางแนวทางที่
ชั่วร้ายขึ้นในอิสลาม ดังนั้นเขาก็ต้องแบกรับความผิดอันนั้น และ
ความผิดของผู้ที่ได้ปฏิบัติตามแนวทางนั้นหลังจากเขา โดยที่

ความผิดของพวกเขาจะไม่ลดน้อยลงแต่อย่างใด” (รายงานโดยมุสลิม)

และหะดีษนี้ ยังชี้ให้เห็นว่าการกระทำนั้นมีผลต่อจิตใจของผู้คนมากกว่าคำพูด โดยที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ส่งเสริมให้ผู้คนทำการบริจาคแต่ไม่มีผู้ใดปฏิบัติ จนกระทั่งผู้ชายชาวอันศอรุคนหนึ่งได้นำถุงเงินมาบริจาค พวกเขาจึงปฏิบัติตาม

ดังนั้น เรามีความต้องการผู้หญิงที่เข้มแข็งเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในเรื่องของความศรัทธา บุคลิกภาพของนาง เพื่อนางนั้นจะได้เป็นแบบอย่างให้กับผู้อื่น เพราะผู้คนทั้งหลายนั้นต่างก็มีความนิยมชมชอบความดีเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แต่พวกเขายังขาดแบบอย่างที่ดี เหมือนการเจ้าของถุงเงิน การปฏิบัติของเขานั้นส่งผลให้เคหาบะฮุขของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ถ้ามีผู้หญิงละทิ้งการสวมใส่เสื้อผ้าที่ต้องห้าม และกลับมาใส่เสื้อผ้าที่ปกปิดศรีษะของนาง พร้อมสวมถุงเท้าและถุงมือ เมื่อมีผู้หญิงคนหนึ่งได้ปฏิบัติตามการกระทำของนาง ไม่ว่าจะเพื่อนบ้านของนาง เครือญาติของนาง บรรดาเพื่อน ๆ

หรือแม้กระทั่งผู้คนบนท้องถนนที่ได้เห็นนางไม่ว่าในมัธยมหรือในมหาวิทยาลัย และผู้หญิงทุกๆ คนที่ปฏิบัติตามต่อๆ กันไปทั้งหมดที่กล่าวมานั้น เป็นการเพิ่มน้ำหนักความดีของนาง บางทีคนคนหนึ่งได้ตายไปแล้ว แต่เขาได้รับผลบุญอยู่ เนื่องจากเขาเป็นสาเหตุให้ผู้อื่นได้ปฏิบัติความดี ช่างเป็นรางวัลที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งไ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

หนังสือเล่มเล็กๆ เล่มนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจจะเชิญชวนครูผู้หญิงและบรรดานักเรียนในทุกระดับการศึกษา เพราะว่าประตูแห่งการเรียกร้องสู่อัลลอฮ์ด้วยแบบอย่างที่ดีของนางนั้นกว้างมาก เพราะนางนั้นได้สอนนักเรียนนับเป็นร้อยเป็นพันคน สิ่งที่นางสมควรต้องปฏิบัติก็คือ การแสดงแบบอย่างที่ดี ไม่ว่าจะในเรื่องของคำพูด อิริยาบถ การคลุมหิญาบขณะมาโรงเรียน และกลับจากโรงเรียน และเป็นการดีที่นางจะเพิ่มคำชี้แจง แนะนำอบรมลูกศิษย์ของนางในบางคาบของการเรียนหรือช่วงพักระหว่างคาบ

และในทางกลับกันในหะดีษยังสำคัญกับการเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีอีกด้วยดังที่ท่านเราะฮูล คืออลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ได้กล่าวไว้ว่า “และผู้ใดที่ได้วางแนวทางที่ชั่วร้ายขึ้นในอิสลาม

ดังนั้นเขาก็ต้องแบกรับความผิดอันนั้น และความผิดของผู้ที่ได้ปฏิบัติตามแนวทางนั้นหลังจากเขา โดยที่ความผิดของพวกเขาจะไม่ลดน้อยลงแต่อย่างใด”

และในหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้ายังได้ตั้งใจที่จะเรียกร่องเชิญชวนบรรดาพ่อค้าที่ขายเสื้อผ้าของผู้หญิง ซึ่งเป็นเสื้อผ้าของผู้ที่ประเจิดประเจ้อ ดังนั้น การที่ผู้หญิงสวมใส่เสื้อผ้าที่ผิดหลักการศาสนา ความผิดของนางก็จะได้รับกับผู้ที่ขายด้วย ท่านจงพิจารณาถึงสิ่งที่ท่านได้ขายเสื้อผ้าเหล่านั้นให้แก่บรรดาผู้หญิง เงินทองที่ท่านได้นำมาเลี้ยงดูและให้อาหารแก่ลูกๆ ของท่านนั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่หะรอม เท่านี้ก็เป็นการเพียงพอแล้วที่ท่านต้องละทิ้งการกระทำอย่างนั้น

พี่น้องพ่อค้าที่มีเกียรติ นี่คือการตกเตือนที่บริสุทธิ์ใจอย่างยิ่ง ท่านจงกลับตัวมุ่งสู่อัลลอฮ์อย่างจริงจังเถิด ท่านจงรำลึกถึงดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾

[الطلاق: ๒-๓]

ความว่า “และผู้ใดได้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ พระองค์ก็จะให้ทางออกแก่เขาและจะให้ปัจจัยยังชีพแก่เขา โดยที่เขาไม่อาจคาดคิด” (อัลญะลาละฮ์ 2-3)

และในหะดีษนี้ ยังเป็นการเรียกร้องและคาดโทษเอาไว้สำหรับผู้นำครอบครัว สำหรับผู้ที่เป็นพ่อและสามี เพราะว่าวารสาร ม้วนเทป ทีวี เครื่องเล่นวีดีโอ จานดาวเทียม และสื่อบันเทิงต่างๆ ที่ท่านได้นำไปอยู่ในบ้านของท่าน และมีการดูในสิ่งที่ต้องห้ามเช่น รูปภาพของผู้หญิงหรือฟังในสิ่งที่ต้องห้ามเช่นเสียงเพลง ดังนั้น เมื่อสมาชิกของครอบครัวของท่านหรือแขกผู้มาเยือนได้รับชมหรือรับฟังในสิ่งดังกล่าว ท่านจะต้องแบกรับความผิดของพวกเขาเหล่านั้นด้วย หรือบางครั้งผู้นำครอบครัวได้เสียชีวิตลง เขายังต้องแบกความผิดของสมาชิกครอบครัวของเขาในหลุมฝังศพอีกด้วยตราบใดที่พวกเขาได้ชมหรือได้ฟังในสิ่งที่ไม่หะรอม

และเช่นเดียวกัน สภาพของผู้ที่ใช้ให้คนในครอบครัวของเขาเปิดหน้าต่าง ถอดถุงมือและใช้ให้สวมเสื้อผ้าที่ประเจิด

ประจักษ์ ทั้งหมดที่กล่าวมานั้น เขาจะต้องแบกรับความผิด
เหล่านั้นทั้งสิ้น

2. ในจำนวนสาเหตุสำคัญที่จะทำให้สามารถหลุดพ้น
จากความบกพร่องในเรื่องของการสวมใส่เสื้อผ้าและการคลุม
หิญาบ ก็คือ การแก้ไขโดยการอบรมด้วยจริยธรรมอิสลาม ให้
รู้จักความละอาย และให้สวมใส่เสื้อผ้าที่มิดชิดตั้งแต่เด็กๆ และ
อบรมเด็กให้มีความภาคภูมิใจในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น แนนอน
เด็กๆ จะเติบโตขึ้นมาตามที่เขาได้รับการอบรมด้วยความ
ประสงค์ของอัลลอฮ์

แต่ผู้คนในปัจจุบัน พวกเขากลับเดินสวนทางวิธีข้างต้น
โดยไม่มีความรู้สึกใดๆ ในเรื่องนั้น ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างใน
เรื่องดังกล่าว ท่านจงพิจารณาดูเสื้อผ้าของเด็กผู้ชายอายุ
ระหว่าง 5-6 ขวบ ท่านจะพบว่าเสื้อของเขานั้นทั้งใหญ่และยาว
จนเลยตาตุ่ม และเมื่อมีการเตือนอย่าให้ทำเช่นนั้นเพื่อว่าให้เขา
ได้เติบโตขึ้นมาท่ามกลางแบบอย่างของท่านนบี กลับได้รับ
คำตอบจากผู้เป็นแม่ว่า มันไม่เข้ากับกระแสสังคม หรือไม่ก็พูด

ว่า อีก 2-3 เดือนเขาก็จะโตและสูงกว่านี้ และท่านจะพบคำแก้ตัวและข้ออ้างต่างๆ นานาจากผู้ปกครองของเด็ก

ในทางกลับกัน ท่านจะพบว่าพี่สาวหรือน้องสาวของเด็กผู้ชายคนนั้นที่อายุต่างกันแค่ 1 ปี หรือ 2 ปี กลับใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีแขน และความยาวของเสื้อผ้านั้นมีความยาวแค่ครึ่งหน้าแข้งหรือสั้นกว่านั้น อะไรคือเหตุผลหลักที่ทำให้เกิดความแตกต่างอันนี้

แท้จริงผู้ที่เป็นแม่จำนวนมาก จะพบว่าลูกสาวของพวกนางที่เป็นวัยรุ่นนั้นจะตื้อดิ่งในเรื่องของการแต่งกายและการคลุมถุงผ้า สาเหตุสำคัญของเรื่องนี้คือการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

มีสุภาวชิตอาหรับกล่าวว่า “ความละอายของเด็กสาวอยู่ในห้องของนาง” และเรื่องนี้เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ให้มาคู่กับผู้หญิง แต่การอบรมสั่งสอนนั้นสามารถที่จะลบล้างความละอายอันนี้ออกไปได้ ดังนั้น เมื่อผู้ใดได้ถูกอบรมให้ปะปนกับผู้ชาย ให้สวมกางเกงและนุ่งสั้น นางก็จะเติบโตมาในสภาพดังกล่าว และยากที่จะแก้ไขได้ ยิ่งไปกว่านั้นผู้หญิงบางคนมีความละอายที่จะปกปิดใบหน้าและสวมเสื้อผ้าที่มีมิติ จงดูเถิด

ว่า เรื่องความละเอียดกลับกลายเป็นสิ่งประหลาดตาลปีตร สำหรับเด็กสาวพวกนี้เพราะวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ได้อย่างไร

3. ขอสื่อสารไปยังพ่อค้ามุสลิมว่า แท้จริงแล้ว มีพ่อแม่จำนวนมากที่ปวดหัวกับปัญหาการแต่งกายของลูกสาว เวลาที่เข้าไปหาซื้อเสื้อผ้าตามร้านหรือตลาด ก็มักจะเจอแต่พวกเสื้อผ้าสั้นๆ หรือไม่ก็มีรูปภาพและไม่เหมาะสม ถ้ามีนักธุรกิจมุสลิมที่สามารถจะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ ด้วยการออกแบบเสื้อผ้าที่เหมาะสมและมีคุณภาพดี แน่ใจว่านี่คือการค้าขายที่เป็นการตะอูวะฮฺเชิญชวนสู่ความดีงามอีกทางหนึ่งด้วย และเป็นแบบอย่างที่จะได้ผลบุญตอบแทน ประเด็นนี้ยังเป็นเรื่องที่น่าักธุรกิจหลายคนหลงลืมกันอยู่

4. ข้าพเจ้าสังเกตผู้หญิงบางคน เวลาที่ท่านถามนางเกี่ยวกับบทบัญญัติการชำระทำความสะอาดร่างกาย การละหมาด การถือศีลอด หรือการทำหัจญ์ พวกนางดูเหมือนจะตอบรับอย่างแข็งขันที่จะทำอิบาดะฮฺเหล่านี้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ บางครั้งอาจจะถึงขั้นเคร่งครัดกับคำตอบที่อะลุ่มอล่วย

ของผู้รู้ที่ตอบคำถามนางด้วยซ้ำ แต่เมื่อพูดถึงประเด็นกฎหมาย เสื้อผ้าการแต่งกาย หรือการอยู่ในรถสองต่อสองกับคนขับรถ สภาพความเคร่งครัดของนางกลับเปลี่ยนไปเลย นางจะหาผู้รู้ที่ให้คำตอบกว้างๆ ในการพิทวา และยึดเหนี่ยวแน่นกับวินิจฉัยนั้นๆ ถึงแม้ว่าจะค้านกับหลักฐานก็ตาม แท้ที่จริงแล้ว นี่คือการเรียกร้องของอารมณืใฝ่ดำที่คอยชักชวนสู่ความเลวทรามนั่นเอง

5. ประการสุดท้าย เป็นสารแต่ผู้ที่ไม่ใส่เสื้อคลุมประเภทแพ้นั้นมีสี่อันลวดลาย และเสื้อผ้าต้องห้ามทั้งหลาย แต่ผู้ที่ถอดกฎหมายเวลาเดินทางออกนอกประเทศ แต่แพทย์หญิงและนางพยาบาลที่ปล่อยปะละเลยในการคลุมกฎหมายเวลาที่อยู่ในโรงพยาบาล แท้จริง ข้าพเจ้าขอกล่าวเรียกร้องพวกนางทั้งหลายให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และให้รีบกลับตัวเตาบะฮ์ต่ออัลลอฮ์ กับการที่พวกนางใส่เสื้อผ้าที่ไม่ถูกต้องเหล่านั้นหรือการที่พวกนางละทิ้งกฎหมายที่ถูกต้องตามหลักศาสนา เพราะแท้ที่จริงแล้ว การเตาบะฮ์นั้นถือเป็นอิบาดะฮ์ที่ยิ่งใหญ่และเป็นที่ยรักของอัลลอฮ์

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ [التَّحْرِيمُ: ٨]

ความว่า “โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเตาบ์ตกลับตัว ต่ออัลลอฮ์ ด้วยการกลับตัวอย่างจริงจัง” (อัต-ตะหรีม 8)

﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ [النور: 31]

ความว่า “และจงเตาบ์ตต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะประสบความสำเร็จ” (อัน-นุร 31)

﴿ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴾ [البقرة: 222]

ความว่า “แท้จริง อัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่เตาบ์ต และบรรดาผู้ที่ชำระล้างให้สะอาด” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 222)

และมีหะดีษเศาะฮียะฮ์จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าววว่า

«كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ» [رواه الترمذي]

ความว่า “ลูกหลานอาดัมทุกคนนั้นย่อมเป็นผู้ที่พลาดพลั้งกระทำผิด และผู้กระทำผิดที่ดีที่สุดคือผู้ที่กลับตัว” (รายงานโดยอัต-ติรมิซีย)

แท้จริง ในจำนวนกฎเกณฑ์ของอัลลอฮฺที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงและเป็นอื่นได้ คือสิ่งที่ระบุในพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า

﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ ﴾

[الشورى: 30]

ความว่า “อะไรก็ตามที่ประสบกับพวกเจ้าไม่ว่าจะเป็นเรื่องเลวร้ายใดๆ นั้นย่อมมาจากสิ่งที่มีมือของพวกเจ้าไขว่คว้ามาทั้งสิ้น และอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยไม่เอาความแก่พวกเจ้าอย่างมากแล้ว” (อัล-ชูรอฮ 30)

เพราะฉะนั้น มนุษย์คนหนึ่งอาจจะโดนโรคร้าย หรือความทุกข์ใจ หรือความล้มเหลวและไม่ประสบความสำเร็จ อันเนื่องมาจากบาปที่เขาทำ

บรรดาอูละมาอ์ได้แบ่งความชั่วออกเป็นสองอย่าง คือ ความชั่วของการกระทำ และ ความชั่วของผลแห่งการกระทำ

ความชั่วของการกระทำ ก็คือ สิ่งที่เขาทำในครั้งแรก ส่วนความชั่วของผลแห่งการกระทำ ก็คือ ความผิดครั้งที่สอง ครั้งที่สาม ครั้งที่สี่ หรือบางทีเขาอาจจะทำความผิดอื่นๆ ซึ่ง

ทั้งหมดถือว่าเป็นการลงโทษจากอัลลอฮ์เพราะเขาไม่ได้กลับตัว
เตาบัตต่อพระองค์

อิบนุล ก็อยยิม ได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งเกี่ยวกับโทษอัน
เลวร้ายของบาป ซึ่งข้าพเจ้าขอเชิญชวนและเสนอให้ทุกคนได้
อ่านมัน นั่นคือหนังสือ “อัด-ดาร์ วะ อัด-ดะวาร์” (หรือที่รู้จักใน
อีกชื่อหนึ่งคือ อัล-ญะวาบ อัล-กาฟี ลิมัน สะอะละ อัน อัด-ดะ
วาร์ อัล-ซาฟี) ซึ่งท่านอิบนุล ก็อยยิม ได้คัดเอาคำพูดจาก
บรรดาสะลัฟที่บอกว่า พวกเขาได้เห็นร่องรอยของบาปที่พวกเขา
ทำในพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงหรือในการแสดงออกของ
บรรดามรรยาของพวกเขาเอง ท่านอิบนุล ก็อยยิม ยังได้หยิบยก
อีกหลายๆ เรื่องที่น่าสนใจมากเกี่ยวกับบั้นปลายที่เลวร้ายใน
ชีวิตอันเนื่องมาจากการทำบาป เราขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ให้ทรง
ประทานบั้นปลายที่ดีด้วยเถิด

ดังนั้น ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบ้าน และที่เกิดขึ้น
ระหว่างสามีภรรยา ไม่จำเป็นว่าจะต้องเกิดมาจากสาเหตุทาง
วัตถุเท่านั้น บางครั้งมันอาจจะเกิดมาจากบาปที่คนใดคนหนึ่ง

ทำก็เป็นได้ การที่ภรรยาเกิดอาการไม่พอใจสามีในบางครั้ง ก็อาจจะมีสาเหตุมาจากบาปที่ถูกกระทำขึ้นมาั่นเอง

ฟังจำเถิด โฉ่พื่อน้องมุสลิมะฮฺทั้งหลาย ว่าเหล่าเศาะหาบียาตนั้นได้รับแรงที่จะสนองต่อคำเรียกร้องอัลกุรอานที่สั่งให้พวกนางคลุมหิญาบ ตามที่มีรายงานจากอุมมุ สะละมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ว่า เมื่ออายะฮฺที่บอกว่า “ให้พวกนางใส่เสื้อคลุมของพวกนางลงมาปกปิดตัวพวกนาง” ถูกประทานลงมา บรรดาหญิงชาวอันศอรุกก็ได้ออกมาประหนึ่งว่าบนหัวของพวกนางทั้งหลายมีนกกาสีดำอยู่เพราะพวกนางได้ปกปิดศรีษะเอาไว้แล้ว (บันทึกโดยอับู ดาวูด ด้วยรายงานที่ดี)

ฟังจำไว้ด้วยว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวเตือนบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านบ่อยมากกว่า “จงระวังถึงความตายให้มากๆ” ท่านนบีได้บอกว่าจะระวังให้มาก ซึ่งแสดงว่าเราไม่ได้ถูกใช้ให้ระวังความตายแล้วก็จบแค่นั้น แต่ยังคงคิดถึงถึงความตายให้มากๆ ด้วย เพื่อให้หัวใจได้รับอุทาหรณ์และตื่นขึ้นมาจากความหลงลืม พวกเธอชอบกระนั้นหรือที่จะเสียชีวิตในขณะที่พวกเธอแต่งกายไม่ถูกต้อง หรือตายในขณะที่

ไม่ได้สวมหิญาบ หรือในขณะที่ละเลยกับหิญาบที่ถูกต้อง ? ถ้า
เธอต้องการสวรรค์ก็จงรีบเตาบัตต่ออัลลอฮฺเถิด

สุดท้าย นี่คือการเชิญชวนเพื่อให้บททวนและพิจารณา
ใหม่เกี่ยวกับการแต่งกายของผู้หญิง ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่ออัลลอ
ฮฺให้ทรงแก้ไขปรับปรุงสภาพของศรัทธาชนหญิงทั้งหลาย ขอ
พระองค์ประทานให้แก่พวกนางซึ่งการปกปิด ความบริสุทธิ์จาก
มลทิน ความละอาย และสงวนตนอย่างมิดชิด ขออัลลอฮฺ
ประทานอภัยแก่พวกเรา เมตตาเรา และรับการเตาบัตของเรา

والحمد لله، وصلى وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين .

นี่คือการถอดเทปการบรรยายที่อัดไว้เมื่อปี ฮ.ศ. 1421 โดย ดร.
ยฺยูซุฟ บิน อับดุลลอฮฺ อัล-อะห์มัด ม.อิมาบบินสุอูด คณะชะรีอะฮฺ
สาขาฟิกฮฺ ตู๋ ป.ณ. 156616 Riyadh 11778 แฟกซ์ 01-4307275
โทรศัพท์มือถือ 05-5920634

<http://www.saaid.net/Doat/yusuf/21.htm>